Nr. 245. Należytość pocztową uiszczono gotówką. Sobota, 11 Listopada 1922. 112.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 1-ej po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.
BIURA REDAKCJI I EKSPEDYCJA ul. Chorążczyzna 31. ADMINISTRACJA ul. Podwale 3. — Egzemplarze gazety do nabycia w Ekspedycji ul. Chorążczyzna 31, w biurze dzienników S. SOKOŁOWSKI I SKA Jagiellońska 7, w biurach dzienników i trafikach. — Listy należy frankować.
Reklamacje otwarte wolne od opłaty. — Konto P.K.O. Nr. 141.690.
Telefon Redakcji Nr. 178. — Telefon Administracji Nr. 73.

Cena egzemplarza w miejscu i na prowincji 120 Mk.

PRENUMERATA:

	miesięcznie
we Lwowie bez dostawy	2600'— Mk.
we Lwowie z dostawą	2700'— Mk.
z przesyłką pocztową w Polsce	2700'— Mk.
z przesyłką pocztową w innych państwach	3200'— Mk.

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej", Lwów, ulica Powdale 3, w godzinach od 8—2 i 5—7 i biuro S. Sokołowski i Ska ulica Jagiellońska 7.

Przed wyborami do Senatu.

W najbliższą niedzielę staniemy znowu przed urną wyborczą dla wybrania drugiej Izby parlamentu polskiego: senatu. Spodziewać się należy, że uprawnieni do głosowania przezwyciężą zaznaczający się nastrój zmęczenia psychicznego i pójdą do głosowania gromadnie, do czego podnietę stanowić winna między innemi ta okoliczność, że żywioł żydowski, zdobywszy w wyborach do Sejmu szczególnie pomyślne wyniki, zechce sukces swój rozszerzyć gromadnem wystąpieniem również w najbliższą niedzielę.

Jednakże nietylko te taktyczne względy kierować winne postanowieniem naszem w wyborach do senatu. Senat w myśl przepisów naszej konstytucji ma odegrać rolę czynnika korygującego pracę ustawodawczą Sejmu. Cokolwiekby można mówić o teoretycznej podstawie drugiej Izby parlamentu, musi się przyznać, że senat, obesłany przez jednostki najbardziej wyrobione i dojrzałe z pośród partii politycznych, może i powinien stać się wielce użyteczną instytucją w naszych pracach ustawodawczych. Dla uzasadnienia tych uwag wystarczy przypomnieć, że nasza obecna konstytucja, acz stanowiąca poważny dorobek politycznej myśli pierwszego Sejmu, przecież cierpi na wiele braków w konkretnem przeprowadzeniu zasadniczych założeń, a zwłaszcza w ścisłości sformułowań. Powołany do życia senat i jego współpraca z Sejmem uchroni na przyszłość nasze konstytucyjne ustawodawstwo od wspomnianych niedomagań. Będzie to istotnie, przy całym charakterze nadzorczym Senatu, współpraca. Senat bowiem, jako powstały również z powszechnych wyborów, nie odbiegnie znacznie fizjonomją partyjno-polityczną od składu Sejmu.

W myśl ordynacji wyborczej wejdzie do Senatu 111 senatorów, z czego 93 z list okręgów, 18 zaś z list państwowych. W zakresie liczby uprawnionych do głosowania w porównaniu do liczby głosujących przy wyborze sejmowym zastosowano pewne ograniczenie, w myśl którego prawo wybierania do Senatu mają ci z wyborców sejmowych, którzy w dniu ogłoszenia wyborów skończyli lat 30. Wprowadzono również różnicę w budowie okręgów wyborczych, które przy wyborach do Senatu pokrywają się z obszarem województw i tylko Warszawie przyznano oddzielny okręg wyborczy. Dalszą różnicą jest wyższy wiek kandydatów do Senatu, którzy muszą mieć skończonych conajmniej lat 40.

W ugrupowaniu sił partyjnych, stających do walki wyborczej do Senatu, zapowiadają się pewne zmiany, które trzeba uwzględnić przy oddawaniu głosów na listy senackie. Z ogłoszonych już oświadczeń U. N. P. w Krakowie i „Centrum" w okręgu tarnopolskiego o wycofaniu list senackich wspomnianych grup można wnosić, że ugrupowania, które poniosły porażkę przy wyborach sejmowych, nie będą się już kusić o wątpliwe zresztą sukcesy przy wyborach do Senatu. W szrankach tedy wyborczych do Senatu staną tylko: Ch. J. N., P. S. L., „Wyzwolenie", P. P. S. i mniejszości narodowe, przez co należy rozumieć przedewszystkiem nacjonalistów żydowskich.

Gdy się zważy, że Senat w połączeniu z Sejmem, zebrane w „Zgromadzenie Narodowe" mają zadecydować o wyborze Naczelnika Państwa, gdy się weźmie pod uwagę niebezpieczeństwo, grożące biegowi naszego życia politycznego ze strony wnoszącej zarzewie rozstroju grupy Ch. J. N., nie może być wątpliwości przy decyzji w oddawaniu głosów na listy do Senatu. Dla kogo demokratyzm szczery, choć bynajmniej nie demagogiczny, nie jest przebrzmiałem hasłem, ten przy wyborach do Senatu odda głos na listy demokratyczne. W okręgu lwowskim (a i w innych okręgach Małopolski) najwięcej szans zwycięstwa do Senatu ma lista PSL, tembardziej, że nazwiska jej czołowych kandydatów, a to: **inż. Kędziora,** znanego ze swej wytrawnej wiedzy i doświadczenia parlamentarnego, oraz nazwisko obecnego **premjera Nowaka, posła Bojki** i innych dają gwarancję, że w Senacie pomnożą element państwowo-twórczy tak bardzo nam potrzebny w dalszem umocnieniu gmachu Rzeczypospolitej.

*

Od Związku kobiet polskich otrzymujemy następujące pismo:

LISTA DO SENATU NR. 25.

Kandydatki:

1) **JADWIGA TOMICKA,** literatka.
2) **MICHALINA MOŚCICKA,** radna miejska.

Związek kobiet polskich niezrażony małą ilością głosów, jaką otrzymała jego lista sejmowa, w przeświadczeniu, że wytrwanie na zajętej placówce jest obowiązkiem wobec przyszłości sprawy kobiecej w Polsce, stawia do Senatu własną, bezpartyjną listę.

Widniejące na liście tej nazwiska dwu kobiet, będących wzorem cnót, na jakich życie rodzinne zbudowanem być powinno, dwu matek-obywatelek, które potrafiły wychować synów na pożytek i obronę Ojczyźnie, stanowią najsilniejsze zaprzeczenie oszczerstwom, jakie przeciw Związkowi kobiet polskich miotają jego przeciwnicy polityczni.

Pani dyrektorowa Tomicka, znana w narodzie ze swej działalności dla żołnierza polskiego, a w literaturze ze swych prac, nacechowanych zawsze gorącem umiłowaniem ideałów patrjotycznych i demokratycznych jest jednostką o wyjątkowej sile charakteru, której nie zdołał złamać nawet tragiczny zgon jedynego syna.

Z zapałem wiecznie młodej duszy podejmuje ona dziś trud budzenia kobiety polskiej do samodzielnego życia politycznego. Taki bowiem charakter posiada przedewszystkiem ta kandydatura rzucona na pastwę złośliwych ataków stronnictw wrogiego sprawie kobiecej i państwowym ideałom Zw. kobiet polskich.

Pani profesorowa Mościcka, przewodnicząca Zarządu Głównego Ligi kobiet i radna miasta Lwowa, znana jest licznym zastępom żołnierzy polskich i akademików, dla których serce jej miało zawsze macierzyńską tkliwość i troskę, a wytężona praca dla legionistów, żołnierzy polskich i uczącej się młodzieży wypełniła długi szereg lat jej życia. Trzech synów dała Ojczyźnie na służbę wojskową, gdy wymagała potrzeba. Dziś idzie sama w pierwszym szeregu tych, co walczą o nowe dla Polski siły, co pragną wielkie zdobycze i gorący patrjotyzm kobiet polskich obrócić na największy pożytek Ojczyźnie.

Związek kobiet polskich wzywa wszystkie samodzielnie myślące kobiety do poparcia jego listy senackiej.

Związek kobiet polskich.

Wynik wyborów.

SAMORZUTNE WYBORY W PASIE NEUTRALNYM.

Z Wilna donoszą: Ludność pasa neutralnego polsko-litewskiego masowo i samorzutnie dokonała na swoim terenie wyborów do Sejmu polskiego przy nastroju bardzo poważnym i podniosłym.

Dotychczasowe wiadomości brzmią, że w jednym tylko takim improwizowanym okręgu wyborczym głosowało 14.000 wyborców.

—o—

Lwów. (PAT). 9/11. Wedle urzędowego zestawienia wynik wyborów w okręgu wyborczym 51, obejmującym powiaty: Cieszanów, Jaworów, Lwów, Rawa Ruska, Sokal i Żółkiew przedstawia się następująco: Uprawnionych do głosowania było 275.520, głosowało 97.691 wyborców. Głosów ważnych oddano 96.574, poszczególne listy uzyskały: nr. 1 — 41.131, nr. 2 — 9.669, nr. 3 — 512, nr. 4 — 398, nr. 5 — 42, nr. 8 — 14.880, nr. 11 — 578, nr. 12 5.352, nr. 13 — 1.052, nr. 17 — 17.106, nr. 23 — 4.844, nr. 24 — 10. Wybrani zostali z listy nr. 1. Jan Bryl, poseł, Bronisław Malik, nauczyciel, Stefan Posadzki, inżynier, Marcin Przewrocki, rolnik, b. poseł, z listy nr. 2 Julian Smolikowski, nauczyciel, b. poseł. Lista 8. dr. Marceli Prószyński, prof. gimn. Z listy 17 dr. Leon Reich, wybrany we Lwowie.

Warszawa. (PAT). 9/11. WW dalszym ciągu nadeszły na ręce Generalnego Komisarza wyborczego wiadomość o wyniku wyborów z następujących okręgów: Okręg 13 Łódź miasto. Uprawnionych do głosowania było 274.443, głosowało 223.487. Lista nr. 7 uzyskała 2 mandaty (Ludwik Waszkiewicz i Walenty Michalak, byli posłowie), lista nr. 8 trzy mandaty (Wojciech Korfanty, Antoni Charasz i Wanda Ładzina), lista 16 dwa mandaty (Jerzy Rozenblat i Artur Cronig).

Okręg 36 (Szamotuły miasto i powiat). Lista nr. 7 jeden mandat (dr. Stanisław Wachowiak, b. poseł), lista 8. trzy mandaty (Stefan Paczkowski, inżynier z Katowic, Franciszek Kaczmarek, rolnik z Bukowska i Wojciech Ozimina, rolnik z Jaczewa), lista 16 jeden mandat (Eugenjusz Nauman, właściciel dóbr w Suchoręce.

Okręg 16 (Kalisz miasto i powiat). Lista nr 1 jeden mandat (Piotr Chwaliński, rolnik z Krzyworzeki), lista nr. 2 jeden mandat (Zygmunt Gardecki, sekretarz Związku zawodowego w Warszawie), lista 3 dwa mandaty (Wincenty Baranowski, rolnik z Wydrzyna, dr. Alfred Fiederkiewicz, lekarz z Leszna), lista 8 dwa mandaty (dr. Henryk Radziszewski, profesor szkoły głównej gospodarstwa wiejskiego, b. poseł i Bolesław Łazewski, radca Izby kontroli państwa w Warszawie), lista 16 jeden mandat (Lejzor Sirkis, radca miasta Zgie-

rza) Pozatem otrzymał generalny sekretarz wyborczy z Łomży protokół o przebiegu wyborów. Należy zaznaczyć, że miasto Łomża jest pierwszem z miast, które nadesłało protokół w formie definitywnej. W Łomży uzyskały poszczególne listy następujące ilości głosów: Lista nr. 1 8.242, lista 2 — 7.751, lista 3 — 15.223, lista 4 — 507, lista 8 —64.641, lista 11 — 524, lista 12 — 4.427, lista 15 — 1.422, lista 16 — 12.333, lista 20 — 133, lista 23 — 104. Wobec tego wszystkie 4 mandaty uzyskała lista 8. Należy zaznaczyć, że z pośród uprawnionych do głosowania 147.206, głosowało 115.825 wyborców.

Warszawa. (PAT). 9/11. W dalszym ciągu na ręce generalnego komisarza wyborczego p. Bresiewicza wpłynęły następujące wiadomości o wynikach wyborów. W okręgu 7. Łomża 8-ka uzyskała cztery mandaty. Wybrani zostali: Adam Mieczkowski, Adam Chętnik, dziennikarz, Paweł Romocki, inżynier i Franciszek Dzieżbicki. W okręgu 32 Bydgoszcz z listy 8-mej wybrani zostali: Edward Bigoński, dziennikarz, Karol Rzepecki, kupiec i Leon Żółtowski, rolnik. Z listy 7 Władysław Herz, poseł i Jan Faustyniak, górnik. Z listy 16 Kurt Groede, pPułkownik w Bydgoszczy. W okręgu 25 Biała podlaska z listy 8 uzyskali mandaty: Seweryn Czetwertyński, poseł i Stefan Bobacz. Z listy 1. Stefan Kowalczyk, poseł, z listy 16 Stefan Makówko, rolnik. W okręgu 20 Kielce: Z listy 3 wybrani zostali Andrzej Waleron, poseł, Jan Ledwoch, sekretarz Wyzwolenia w Warszawie, Franciszek Chyb, rolnik, z listy 8 Stefan Dobrzański, adwokat w Kielcach, Adam Chełmoński, adwokat z Warszawy. W okręgu 5. Białystok z listy 1. otrzymał mandat Karol Polakiewicz, prawnik w Białymstoku, z listy 8 Tadeusz Dymowski, ekonomista w Warszawie, Nikodem Henryk Hryckiewicz, chemik, z listy 12 Stanisław Nawrocki, ksiądz proboszcz w Zabłudowie, z listy 16 Szyja Hetzel Herbstein, były poseł i dr. Symcha Feldman, adwokat w Warszawie. W okręgu 9 Płock z listy 2 Mieczysław Niżankowski, były poseł, z listy 3 Julian Poniatowski, były poseł, z listy 8 Karol Mierzejewski, b. poseł, Tadeusz Święcki, prezes tow. kredyt. ziemsk. w Płocku i Stefan Stawiński, b. poseł. W okręgu 19 Radom z listy 1. Ignacy Wzietek, rolnik, Józef Stanisław Makulski, wiceprezes głównego urzędu ziemsk. w Warszawie, z listy 2 Tomasz Arciszewski, robotnik, b. poseł, z listy 3 Stanisław Nowak, górnik, z listy 8 Stefan Sołtyk, dyrektor gimn., były poseł, Kowalewski rolnik, dr. Tadeusz Mędrys, wizytator szkolny w Końskiem. W okręgu 3 Siedlce z listy 8 Antoni Sadzewicz, redaktor z Warszawy, Julian Szemborski, rolnik, Marja Holder Edgerowa, ziemianka z Korytnicy i Stefan Struss, rolnik.

Lublin. (PAT). 9/11. Wynik wyborów w okręgu 26 (Lublin, Chełm, Lubartów). Lista 1 — 1 mandat, wybrany Jan Dębski, b. poseł, 2 — 1 mandat, wybrany p. Malinowski, 3 —2, wybrany p. Stanisław Tatarczuk i p. Irena Kosmowska, 8 — 1 mandat, wybrany ks. prof. Wóycik, 16 — 1, wybrany p. Neubau.

Ostrów. (PAT). 9/11. Urzędowy wynik głosowania w okręgu 4., obejmującym powiaty: Ostrów, Bielsk, Wysokie mazowieckie i Białowieże jest następujący: Z 4 mandatów, przypadających na ten okręg, trzy uzyskała 8, jeden 16. Z listy 8 wybrani zostali: ks. prałat dr. Kazimierz Lutosławski, Jan Harusewicz, lekarz i Michał Arciechowski, poseł na Sejm ustawodawczy. Z listy 16 Szymon Jakowjuk, rolnik z Grodna.

Lida. (PAT). 9/11. Wynik głosowania w okręgu wyborczym nr. 62 jest następujący: Z listy nr. 1. otrzymał mandat Krzyżanowski Bronisław, adwokat, z listy nr. 3. Wojewódzki Sylwester, redaktor, Cholewacz Feliks, rolnik i Balin Stanisław, dziennikarz, z listy nr. 8 Raczkowski Feliks, inżynier, z listy 16 Owsianik Antoni, inż. mechanik i Bałk-Michajłowski Szymon, nauczyciel.

Poznań. (PAT). 9/11. W obwodzie poznańskim zostali wybrani z listy 8 dr. Marjan Seyda, dr. Adam Piotrowski i Zofia Sokolnicka i dr. Stefan Piechocki.

Poznań. (PAT). 9/11. „Posner Tagebl." wzywa wyborców, aby przy wyborach do Senatu głosowali w Poznańskiem na listę 16, a w Pomorzu na listę 7.

Katowice. (PAT). 9/11. Wybory w okręgu 40 (Cieszyn) dały wynik następujący: Lista 8 uzyskała 4 mandaty, 7 — 1, 2 —1, 16 — 1.

NADUŻYCIA WYBORCZE NA KRESACH WSCHODNICH.

Warszawa. (AW.) Dzisiejsze dzienniki donoszą, że na Wołyniu napływają w dalszym ciągu skargi na niesłychane nadużycia przy wyborach. Stwierdzono, że niektórzy wójtowie i sołtysi otrzymywali na przeprowadzenie wyborów pieniądze, za które następnie kupowali głosy wyborców. Wyborcom niepożądanym utrudniano dostęp do lokali wyborczych. W związku z temi nadużyciami wielu sołtysów i wójtów aresztowano. Z drugiej strony Min. spraw wewnętrznych komunikuje, że z związku z otrzymanemi wiadomościami o szeregu nadużyć dokonanych przy akcie wyborczym na terenie Województwa wołyńskiego Ministerstwo w porozumieniu z generalnym komisarzem wyborczym spowodowało wyjazd specjalnej komisji składającej się z zastępcy komisarza generalnego i dyrektora departamentu publicznego. Komisja udała się 9. bm. do Łucka, celem przeprowadzenia odnośnych badań.

Warszawa. (AW.) „Gazeta Poranna" podając doniesienie o nadużyciach wyborczych na Wołyniu, powołuje się na artykuł 106 ordynacji wyborczej, w myśl którego sąd najwyższy może unieważnić wybory. „Gazeta Poranna" w związku z temi wyborami przytacza artykuł bolszewickiej „Krasnyj Zwiezdy", która uważa, że jeśli do Sejmu polskiego wejdzie jak najwięcej niepolskich posłów, to wpłynie to rozkładczo na stosunki polskie.

Warszawa. (PAT). 9/11. Ministerstwo spraw wewn. komunikuje, że w związku z otrzymanemi skargami na rzekome nieporządki przy wyborach na terenie województwa wołyńskiego. Ministerstwo spraw wewn. w porozumieniu z generalnym komisarzem wyborczym wysłało na miejsce specjalną komisję dla zbadania sprawy.

REZYGNACJA PREZYDENTA NEUMANNA.

Otrzymujemy następujące pismo:

Mieszczaństwo lwowskie zaznaczyło tak wyraźnie i niedwuznacznie swoje wobec wyborów do Sejmu i Senatu stanowisko, że niezrozumienie przez ogół najlepszych jego intencji odczuwać musi jako wielką i niezasłużoną krzywdę. Mieszczaństwo polskie pracowało, pracuje i pracować będzie zawsze dla Polski, a najwyższym jego celem jest i pozostanie interes narodu polskiego.

Walka wyborcza weszła w taką fazę, że jako prezydent miasta Lwowa nie chcąc narażać na ujmę interesów tego miasta i chcąc zabezpieczyć Radzie miejskiej prawidłowe funkcjonowanie, w walce tej udziału brać nie mogę.

Nie zrzekając się tedy zajmowanego dotychczas przezemnie stanowiska umiarkowanej polityki, na którem nadal trwać będę, cofam w porozumieniu z polskiem stronnictwem mieszczańskiem moją kandydaturę do Senatu z listy Nr. 14.

Józef Neumann,
prezydent m. Lwowa.

KONFERENCJA Z P. W. WITOSEM.

„Kurjer Lwowski" ogłasza:

Do „Przeglądu Wieczornego" donoszą z Krakowa: W tamtejszych kołach politycznych powtarzają sobie rozmowę, jaką wywiązała się między prez. Witosem a paru krakowskimi generałami endeckimi, którzy wiedzieli już, że o uzyskaniu przez ósemkę większości w Sejmie mowy nie może być i że endecja tylko wówczas osiągnęłaby cel, do którego zmierza, to jest zagarnięcie kilku

---

MIECZYSŁAW OPAŁEK. 1)

Roturny, błazeńskie dzwonki i czarnoksięska szkatułka.

(Z cyklu: W światku prababek.)

Groteskowe tytuły sztuk teatralnych. — Benefis. — Kawały „entreprenerów". — Jan Nepomucen Kamiński na rozdrożu. — Górne zamysły a rzeczywistość. — Czarodzieje z pod ciemnej gwiazdy. — „Profesor" Döbler. — „Upominki Flory". — Głowa codziennie ścinana. — Mechanik Umlauf i jego młyn czarodziejski. — Jubel galerji. — Król kuglarzy Karol Bartłomiej Bosco z Turynu. — Dokoła areny cyrkowej. — Nadobne woltyżerki i ich popularność. — Przez szkiełka panoramy. — Psychoza zabawowa i jej źródła. — Po piekle wojny śmiać się za wszelką cenę! — Wyławiacze osobliwości. — Taniec na szczudłach. — Fajerwerki. — Festyny. — Karnawał i dawne karnety balowe. — Szlichtady. — Za rogatką Gródecką w cichej ustroni.

Na śmiech się zbiera naprawdę, gdy dziś wypadnie czytać tytuły sztuk teatralnych, granych przed stu laty bezmała. Jakiż tam dobór słów, ile wysiłku, by tytuł był możliwie najbardziej zachęcający. W ślad za groteskowym tytułem wynurza się pokraczne widmo ówczesnej sceny, ówiętłonej licho, z dekoracjami niezawsze trafnie dobranemi, z reżyserją najczęściej... pożal się Boże!

Dużo ma jeszcze w sobie ówczesna technika teatralna z surowości prymitywu. Były niekiedy dobre chęci i usiłowania chwalebne, ale rozbijały się one o warunki nieprzyjazne, o niezrozumienie publiczności, która rozkochała się przedewszystkiem w płytkich farsach, no i melodramatach. Taki melodramat był dla szerszych kół bywalców teatralnych wszystkiem. Był kwintesencją i syntezą sztuki scenicznej, przynosił bowiem fabułę i lekką frazę muzyczną. Wywoływał salwy śmiechu serdecznego, że „boki zrywać", a i dla serca miał coś przecie, to owe łzy łatwych rozczuleń, jakie wyciskają jak na zawołanie, specjalnie pomyślane sytuacje melodramatyczne.

Na dawnych afiszach teatralnych lwowskich, czy krakowskich spotykamy takie obiecujące tytuły, jak „Indyk nadziewany dukatami" albo „Podróż Ypsylona przez komin", to znów „Żoko, małpa brazylijska". Dla nadania tytułowi tem większej siły magnesu, opatrywano pojedyncze sztuki bardzo często aż dwoma tytułami, łącząc je sakramentalnem na owe czasy „czyli". Grano więc naprzykład „Dziennik czyli Małżeństwo na ośleп", „Rodzeństwo czyli Podpalacz", „Malwina czyli Domyślność serca", „Mąż bałamut czyli Rendez-vous przygód pełne", „Zamek na Czorsztynie czyli Oy, strach!", no i tyle podobnych, że mnożyćby można w nieskończoność to nudne „czyli" i te dwoiste tytuły. Jak one były potrzebne i jak w stylu czasu leżały, dowodem na to okoliczność, iż nawet rzeczy poważne i cenne Szekspira, Schillera czy naszego Fredry nosiły w godle także dwa tytuły. I tak wystawiono we Lwowie w roku 1825 tragedję „Zbójcy czyli Upadek domu hr. Moor", na cztery lata przedtem w Warszawie „Geldhab czyli Duma spanoszonego". Nawet ulubiona swoista sztuka Kamińskiego dana po raz pierwszy we Lwowie w r. 1816 nie obeszła się bez dwu tytułów i z ogłoszeń teatralnych wabiła nietylko „Zabobonem", ale jeszcze nieodzownym dodatkiem „czyli Krakowiacy i Górale".

Sztuki grywane na scenach ówczesnych, to w większości tłumaczenia, albo i dowolne przeróbki drugorzędnych pisarzy zagranicznych, jak Kotzebue i inni jemu podobni. Ochrona praw autorskich nie istniała jeszcze. Toż bez jakichkolwiek skrupułów parafrazowano importowane sztuczydła, przykrawując je do stosunków lokalnych i barwiąc swoistym niby kolorytem. Tłumaczami sztuk bywali najczęściej sami aktorzy. Chudeusze zbiedzeni i licho płatni, miewali wobec stałych niedoborów teatru dziurawe kieszenie. Jaśniejszą jedynie chwilą bywał dla nich udały benefis. A działo się tak „illo tempore", że benefisant sam z biletami biegał po domach, zachwalając sztukę i grę własną. Stylizując afisz, zapraszał w własnem imieniu P. T. Publiczność na widowisko. Kiedy w Krakowie dawano na benefis Skibińskiego operę p. t. „Szynka lekarstwem na wszystkie choroby", artysta zalecił sztukę na afiszu następującemi słowy: „Ponieważ mój benefis przypadł w Święta Wielkanocne (1. kwietnia 1823 roku), przeto nie mogę przyzwoiciej usłużyć Łaskawej publiczności, jak szynką, na którą zapraszam." Czy zaproszenie to poskutkowało, jak licznie przystąpiono do owej biesiady i czy nie wywołała ona niesnawności, nie umiemy tego dziś bliżej powiedzieć.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

tek ministerjalnych, jeżeli byłaby dopuszczona do współpracy w rządzie przez żywioły lewicowe.

Otóż ci menerzy endeccy badali, jakby ludowcy zapatrywali się na współprace z nimi. Prez. Witos, jak donosi nasz koresp., puszczał mimo uszu te aluzje do współpracy, gdy jednak natarczywość endeków się wzmogła, odpowiedział mniejwięcej w następujący sposób:

„Gdybyście byli strzelali do mnie, a nawet trafili, to wylizałbym się i moglibyśmy sobie jeszcze dać buzi, ale wyście zrobili z nas karjerowiczów, szkodników narodowych, złodziei publicznego grosza, a z takimi chyba nie można siadać przy jednym stole. Coby na to powiedzieli wasi wyborcy, gdybyście zbratali się z tymi, których odsądzacie od czci i wiary".

Po tych słowach prezesa P. S. L. zapanowała grobowa cisza. Endecy nie próbowali już dłużej rokować z Witosem.

Dodatek drożyźniany dla urzędników.

Minist. skarbu biorąc pod uwagę ogromny w ostatnich czasach wzrost drożyzny zamierza w bieżącym miesiącu wypłacić urzędnikom państwowym pewne dodatki drożyźniane — wysokości dotąd nieustalonej. Prawdapodobnie jednak urzędnicy państwowi otrzymają jednorazowy dodatek drożyźniany w wysokości 15 proc. całkowitego wyposażenia w dniu 1. października r. b. Ponieważ w dniu 1. X wypłacono już urzędnikom 15 proc. dodatku do płac październikowych przeto łącznie z obecnymi 15 proc. urzędnicy otrzymają 30 proc. podwyżki w porównaniu do pensji październikowej.

O wykonanie traktatu wersalskiego.

Paryż. (AW.) Loucher w odpowiedzi swej na mowę socjalisty Bluma określił ją jako niepatrjotyczną. Chodzi o bezpieczeństwo Francji i otrzymanie zapłaty za zniszczone terytorja. Anglja jeszcze przed 2 laty zupełnie inaczej oceniała zdolności płatnicze Niemiec, niż obecnie. Loucher naszkicował obecne położenie Rzeszy, przypominając swe dawne wnioski, w których domagał się by Niemcy płacili reparacje w surowcach, towarach i drogą świadczeń pracy. Dewaluację marki niemieckiej przyspieszył także brak porozumienia między Francją, Anglją i Ameryką, uniemożliwiający udzielenie kredytów jednemu państwu przez drugie. To samo przyspieszyło spadek kursu i wywołało bezrobocie w Anglji. Istnieje dylemat następujący: albo pozwolimy Niemcom produkować wiele na eksport, albo zrezygnujemy z otrzymania kiedykolwiek zapłaty od Niemców. Następnie skreślił Loucher przebieg różnych swych narad z L. Georgem i zajął się możliwością stabilizacji marki niemieckiej, którą uważa za konieczną, o ile w Niemczech niema dojść do przesilenia socjalnego. Niemcy w razie przyjścia im z pomocą przez aljantów staną się znów silne i niewiadomo, kto w takim razie i kiedy zagwarantuje nam nasze bezpieczeństwo. Wobec tego domagać się należy nie aneksji, ale utworzenia międzynarodowej armji ochronnej, złożonej przeważnie z Francuzów, stojącej pod nadzorem Ligi Narodów, by uniemożliwić ewentualne kroki niemieckie. Poincaré przerwał mówcy uwagą, że uważa za wystarczające w tej sprawie wypełnienie traktatu wersalskiego. Francja nie opuści lewego brzegu Renu jak długo układ wersalski nie zostanie wykonany. Loucher pod koniec swej mowy zaznaczył, że uważa za rzecz możliwą porozumienie się z Niemcami w sprawie utworzenia w Nadrenji specjalnego rządu.

Dla stabilizacji marki niemieckiej.

Berlin. (AW.) Rzeczoznawcy zaproszeni przez rząd Rzeszy wręczyli swe orzeczenie w sprawach walutowych kanclerzowi Wirthowi. Proponują oni stabilizację marki w stosunku 3000 do 3200 do dolara. Rzeczoznawcy obradowali między sobą i tylko w poszczególnych sprawach zwracali się do niemieckich finansistów. Podpisanie memorjału natrafiało na trudności ze względu na niezdecydowanie rzeczoznawców holenderskich i szwajcarskich, którzy w końcu memorjał podpisali. Memorjał orzeczenia przewiduje, że celem stabilizacji marki trzeba będzie użyć mniejszej połowy zapasu złota Banku Rzeszy, tj. około pół miljarda marek niemieckich w złocie. Wobec orzeczenia rzeczoznawców finansiści niemieccy porzucili swój opór. Orzeczenie proponuje udzielenie Niemcom zwłoki w płaceniu rat conajmniej na 2 lata. W razie jeżeli moratorjum dojdzie do skutku, konferencja brukselska okaże się zbyteczną. W związku z orzeczeniem rzeczoznawców stoi orzeczenie bankierów tyczące się uruchomienia zagranicznych kredytów bankowych łącznie ze złotem banku Rzeszy.

II. Dom Techników we Lwowie.

Świadom faktu, że jedynie brak ustawicznej troski i ciągłej walki o warunki codziennego bytu pozwala oddać się nauce tak, jak ona tego wymaga, technik lwowski chwycił łopatę i kielnię do ręki, by własnym trudem zdobyć sobie dach nad głową.

Zorganizowany w drużyny robotnicze, kolejno się zmieniające, około 2500 ludzi obejmujące, pracuje on od maja bez przerwy. Dziś już wartość jego pracy ocenić można na 15 miljonów.

Zwieziono olbrzymie ilości materjału budowlanego, położono fundamenta, oraz wzniesiono mury na wysokość kilku metrów. Kapitał zakładowy wynosił zaledwie 5 miljonów, to też tylko dzięki ofiarności społeczeństwa polskiego i pomocy Rządu za pośrednictwem „Banku odbudowy dzielnicy Małopolskiej", zdołano akcję budowy prowadzić do dnia dzisiejszego.

Wzrastająca jednak drożyzna sprawia, że pierwotny kosztorys budowy, wynoszący przeszło 300 miljonów, ustawicznie rośnie, stawiając komitet budowy w coraz trudniejszem położeniu finansowem. Przeto komitet budowy II Domu techników w obawie, by nie był zmuszonym przerwać dalszego toku prac, zwraca się do całego społeczeństwa polskiego z gorącym apelem, by przyszło młodzieży technickiej z dalszą wydatną pomocą w materjale lub gotówce. Społeczeństwo polskie zdaje sobie z pewnością dobrze sprawę z tego, że przychodząc z pomocą akcji budowy II Domu techników, spełnia wielki i szlachetny czyn względem narodu, gdyż 500 studentów, którzy znajdą pomieszczenie w II. Domu techników, wykształcenie swem fachowem wydatnie do gospodarczego podniesienia Państwa się przyczynią.

Niech więc ze wszystkich stron posypią się datki, które uprasza się skierowywać do biur komitetu. Datki przyjmuje komitet w swym lokalu przy ul. Leona Sapiehy 55.

Z Rady miejskiej.

(Protest przeciw niekulturalnej agitacji endeckiej. — Podatki i opłaty. — Taksa za psy. — Budowa folwarku. — Nowa apteka).

(mg) Oszpecenie murów całego miasta znakiem „ósemki" smołą namalowanej znalazło wyraz słusznego oburzenia na wczorajszem posiedzeniu Rady miejskiej. Sprawę tę podniosła r. dr Demelowa, zwracając uwagę, że barbarzyński ten pomysł przyniósł znaczne szkody właścicielom zasmarowanych cyframi domów, gdyż oczyszczenie ich będzie bardzo trudne, należałoby zatem wezwać komitet wyborczy do opłacenia kosztów usunięcia tych znaków.

R. dr. Próchnicki przyznał, że ten rodzaj agitacji wyborczej istotnie jest niewłaściwy, lecz wziął w obronę komitet wyborczy Chrześc. Jedności Narodowej, twierdząc, że malowanie ósemek było dziełem 2 nieznanych akademików bez wiedzy Komitetu. Wreszcie uchwalono rezolucję r. dr. Demelowej, wyrażającą protest przeciw tego rodzaju agitacji.

Przystąpiono potem odrazu do porządku dziennego. W myśl wniosku ref. r. Bozіewicza postanowiono wprowadzić podatek miejski od ubezpieczeń ogniowych w wysokości 20 prc. od premij ubezpieczeniowych płaconych przez Towarzystwa asekuracyjne osiadłe we Lwowie od ruchomości i nieruchomości oraz towarów prowadzonych przez Lwów.

R. Szpor referował sprawę statutu kar za zwłokę przy opłacaniu podatków, opłat, danin i taks miejskich, analogicznego do statutu uchwalonego przez Sejm d. 7 czerwca 1921 w odniesieniu do podatków rządowych. Kary te wynosić mają 3 prc. miesięcznie w pierwszym kwartale zwłoki, $3^1/_2$ prc. w drugim kwartale, a 4 prc. za dalszą zwłokę, licząc od dnia 30 po właściwym terminie. Wnioski te przyjęto wraz z poprawką r. dr. Bubera, ażeby kary obowiązywały od dnia wejścia uchwały w życie, oraz z uzupełnieniami, wniesionemi przez r. Diamanda.

Ustalono następnie wysokość opłat za psy na rok 1923. Po referacie r. Ohly'ego i uwagach rr. Jakóbczyńskiego i Hauswalda przyjęto następujące taksy: za jednego psa 5.000 mp rocznie, za drugiego 10.000, za trzeciego 15.000 i t. d. Za psy łańcuchowe płaci się połowę taksy.

Podatek hotelowy dla przyjezdnych podwyższono zgodnie z wnioskami r. Felsztyna na 40 proc. dla obywateli państwa polskiego, na 100 proc. dla obcych. W myśl rezolucji r. Hanswalda mają cudzoziemcy przynależni do krajów o wysokiej walucie płacić podatek hotelowy w swej walucie lub jej równowartości kursowej, np. Amerykanie 1 dolar, Anglicy 5 szylingów, Francuzi i Szwajcarzy po 5 franków dziennie.

R. Höflinger przedstawił projekt budowy folwarku dla Stow. pracowników gminy na gruntach „Oświeca" na Persenkówce. Na ten cel zaciągnie miasto pożyczkę amortyzacyjną w wysokości potrzebnej na budowę sumy, płatną w 15 latach. Dzierżawca opłacać będzie gminie pół korca zboż od morga jako czynsz dzierżawny i tyleż jako spłatę pożyczek.

Następnie przyznano pewien opust Lwowskiemu Tow. Akc. browarów za zanik piwa przy wyrobie, wyrażono opinję dodatnią w sprawie koncesji dla p. Syrkasiewicza na nową aptekę przy ul. Kurkowej, a odmowną drugiemu kandydatowi co do apteki przy ul. Zyblikiewicza, uchwalono ofiarować 100.000 mp. jako datek na budowę kaplicy nad grobem męczenników narodowych w Złoczowie i przyznano subwencję Towarzystwu pol. domu im. kr. Jana III. w Jaworowie.

KRONIKA.

Kalendarz. Sobota 11 listopada. Rz.-kat.: Marcina b. — Gr.-kat.: Anastazji. — Słowiański: **Spytosława.**

— **Zakupno pożyczki złotej** w ostatnich dniach ożywia się coraz bardziej. W pewnej mierze przyczyniła się do tego również zmiana ceny złotego z 1400 na 1600, co przekonało nabywców, że lokata w pożyczce złotej zabezpieczy ich najlepiej przed wahaniami kursu. W Towarzystwie Wiedzy Wojskowej w Warszawie odbędzie się w najbliższych dniach odczyt o pożyczce złotej.

— **Termin wykupna świadectw przemysłowych.** Ministerstwo skarbu podaje do wiadomości: Termin wykupna świadectw przemysłowych na rok podatkowy 1923, przypada na zasadzie art. 38 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, na okres od 1 listopada do końca r. 1922. Po upływie wspomnianego terminu, a więc już w pierwszych dniach stycznia 1923 przystąpią władze skarbowe na całym obszarze państwa do ściślej kontroli przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych oraz osobistych zajęć przemysłowych. Winni zupełnego niewykupienia lub posiadania nieodpowiednich świadectw przemysłowych, będą natychmiast pociągnięci do odpowiedzialności na zasadzie art. 126 ustawy o państwowym podatku przemysłowym. Artykuł ten przewiduje kary grzywny do wysokości trzykrotnej nieopłaconej należności za świadectwa przemysłowe.

— **Zmiana godzin urzędowania w magazynach kolejowych.** Z dniem 12. listopada b. r. zaprowadza się zmianę godzin urzędowania w kolejowych magazynach nadawczych i oddawczych we Lwowie. W miejsce dwurazowego urzędowania przed południem i po południu, wprowadza się służbę dzienną bez przerwy w porze objadowej, co przyczyni się do przyspieszenia manipulacji rozładunkowej. Odtąd otwarte i urzędować będą bez przerwy kasa i magazyn nadawczy dla przesyłek towarowych zwykłych oraz kasa oddawcza dla tychże przesyłek od godziny 8 rano do 3 popołudniu, zaś magazyn oddawczy od 8 rano do 4 po południu. — Zarządzenie to nie stosuje się do przesyłek pospiesznych oraz do czynności za — i wyładowawczych na ładowniach (rampach).

— **Wstrzymanie wysyłki drzewa do Niemiec** przez Zbąszyn. Ze sfer interesentów donoszą, że na telegraficzne zarządzenie kompetentnych władz wstrzymano — aż do odwołania — wszelki naładunek oraz wysyłkę drzewa wszelkiego rodzaju, adresowanego do stacji Zbąszyn loco, lub przeznaczonego do dalszego wywozu stamtąd do Niemiec. Wszelkie zezwolenia udzielane dotąd na przewóz drzewa do Zbąszyna loco lub tranzytem utraciły swą ważność.

— **Wieczór Orląt.** Komitet budowy „Pomnika Orląt" urządza na pamiątkę czwartej rocznicy oswobodzenia Lwowa „Wieczór Orląt", hołd literatów lwowskich bohaterskiemu żołnierzowi polskiemu. Wieczór odbędzie się w wielkiej sali ratuszowej d. 15 listopada o godz. 6 wieczorem składać się będzie z utworów pp. Bukowskiego, Geli, Jedlicza, Nitmana, Orobkiewicza, Rossowskiego, Schröera, Żypowskiego. Deklamacji podjęli się łaskawie pp. artyści teatru miejskiego oraz znakomity recytator dyr Czesław Krzyżanowski. Bilety w cenie 500 Mk. siedzące i 200 Mk. stojące i galerja są do nabycia w sklepie p. Ligęzy plac Halicki, wieczorem przy kasie.

— **Otwarcie Zbiorowej Wystawy** art. mal. Pawła Gajewskiego, prof. szkoły przem nastąpi dnia 12. b. m. o godz. 10 rano w salach tow. sztuk pięknych. Wstęp 400 Mkp.

— **Tydzień akademicki odłożony.** Ogólnopolski związek bratnich pomocy wyższych uczelni w Warszawie zawiadamia, że wszystkie zapowiedziane na t. zw. tydzień akademicki zjazdy i uroczystości odłożono o tydzień. Odbędą się one od 22 do 26 b. m.

— **Zdenka Markowicz w Warszawie.** W Warszawie bawi od kilku dni dr. Zdenka Markowicz literatka jugosłowiańska z Zagrzebia, oddająca się specjalnie studjom nad literaturą słowiańską a przedewszystkiem polską. Dr. Markowicz jest autorką studjum o Janie Kasprowiczu, a obecnie pracuje nad studjum o Żeromskim.

— **Za rozpowszechnianie plotek** skonfiskowany został Nr. 243 „Kurjera Powszechnego" z d. 9 listopada za artykuł na stronie 4 pod tytułem: „Pełnomocnictwa gen. St. Hallera, który skreślono w całości.

— **Fałszywe informacje.** Wiadomość podana przez niektóre dzienniki o podpaleniu urzędu pocztowego w Lublinie pozbawioną jest wszelkiej podstawy.

—oo—

— **Tow. Naukowe we Lwowie.** Posiedzenie wydziału histor.-filozof. odbędzie się we wtorek dnia 14 b. m. o godz. 4·30 w Pracowni Biblioteki Zakładu nar. im. Ossolińskich. Porządek dzienny: 1. Prof. Fr. Bujak: Program pracy nad atlasem historycznym Polski. 2. Dr. St. Zajączkowski: Archiwum kapituły łacińskiej we Lwowie.

— **Posiedzenie Wydziału Zawodowego Związku Literatów Polskich** odbędzie się w poniedziałek 13. b. m. o godzinie 7-mej wieczór w lokalu Związku (Ossolińskich 11 III. piętro).

— **Polskie Towarzystwo Politechniczne.** W piątek dnia 10 listopada br. odbędzie się wycieczka członków P. T. P. do fabryki żarówek „Żareg". Punkt zborny wejście do fabryki przy ul. Lwowskich Dzieci L. 25, punktualnie o godzinie 3-ciej popoł. We środę 15. listopada br. odbędzie się zebranie tygodniowe o godz. 6·15 wieczór na którym Inż. St. Fryze wygłosi referat p. t. „Nowa teorja obwodów elektrycznych". Goście mile widziani.

— **Wielki wieczór tańcujący** odbędzie się pod protektoratem hr. Marji Starzeńskiej dn. 18 bm. w salach Kayna i Koła lit. art. Dochód przeznaczony na budowę Pomnika Orląt obrońców Lwowa.

—oo—

Ruch służbowy.

Prezes sądu apelacyjnego we Lwowie zamianował ukończonych słuchaczów praw Jana Piątkiewicza i Marcina Rzeszutkę aplikantami; oficjanta kancelaryjnego sądu okręgowego w Złoczowie Michała Lisowskiego, oficjałem kancelaryjnym ponad stan systemizowany.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru Miejskiego.

Początek przedstawień o godz. 7 wieczorem.

Dziś, w piątek „Cavalerja" (w partji Turiddy p. I. Mann. „Pajace" (ost. gośc. wyst. St. Gruszczyńskiego). — Jutro w sobotę „Opowieści Hoffmana" opera w 3 akt. Offenbacha.

Repertuar Teatru Małego (ul. Gródecka 2).

Dziś, w piątek i jutro w sobotę „Księga Hioba" komedja Winawera.

Repertuar Teatru Nowości.

Dziś, w piątek i jutro w sobotę „Bajadera" operetka Kalmana.

(mre) **Ludwik Ćwikliński.** „Padwa i Polska". Warszawa 1922. instytut wydawniczy. „Biblioteka polska". Dla Wloch rok bieżący jest rokiem jubileuszów, w których bierze udział cały świat cywilizowany. Jednem z takich świąt dla pięknej Italji i Polski równie drogich — to siedmsetlecie istnienia wyższej szkoły w Padwie, która wciągu wieków wykształciła tylu dzielnych mężów w polskiem społeczeństwie, trafnie więc uczynił dr. Ludwik Ćwikliński, ogłaszając bardzo ciekawą rozprawkę, wyświetlającą znaczenie szkoły padewskiej i oddziaływanie jej na kulturę polską.

Broszura o 40 kartach druku maluje dzieje Padwy, największego jej rozkwitu i przejściowych momentów zaniku, wspomina pokrótce o Polakach, odgrywających i tam i w kraju role wybitną. Pisana zajmująco, znajdzie liczne koła chętnych czytelników, którzy dowiedzą się z jej kart wielu rzeczy ciekawych.

Z muzyki.

Koncert Jadwigi Lachowskiej, primadonny opery madryckiej (6. listopada), zaliczony być musi do tych popisów wokalnych, o których wyjątkowo wyrazić się można z entuzjastycznem — bez wszelkich zastrzeżeń — uznaniem. Bo gdy już prześliczny i okazały w swym volumine a nadzwyczaj szlachetnie zabarwiony mezzosopran naszej rodaczki niewiele znajdzie w świecie artystycznym głosów, mogących z nim rywalizować, to ponadto walor jej zachwycającej słuchaczów produkcji podniosły jeszcze inne dodatnie czynniki: program zestawiony umiejętnie na podstawie wykwintnego smaku muzykalnego, przepyszna, na wskroś artystyczna kantylena koncertantki i jej istotnie żywiołowy temperament, porywający całe audytorjum niezależnie od zapatrywań poszczególnych jednostek. Znakomite i olśniewające kunsztem śpiewackim interpretacje Lachowskiej, — na punkcie głosu, frazowania, dykcji i werwy — nieprześcignione, zacierają więc ewentualne różnice, wyłaniające się z rodzaju utworów i indywidualnego gustu słuchacza; świetne zawsze wykonanie osiąga jeden i ten sam niezmniejszony sukces, czy to dzieł klasycznych, czy też modernistycznych, utworów polskich i obcych, pieśni znanych lub nieznanych. Do tych słów gorącego uznania, szczerych i nakreślonych pod wpływem całego szeregu niezatartych wrażeń, niewiele już możnaby sprawozdawcy dodać; najwyżej wypadałoby poświęcić specjalną wzmiankę interpretacji cyklu pieśni hiszpańskich (afisz podaje jako autora nazwisko Manuela de Falla). Oryginalne te pod względem rytmu i nastroju melodie, odśpiewane z prawdziwie południowym temperamentem, a niezwykle zajmujące z powodu swego egzotycznego charakteru nie przełamującego jednak nigdy granic logicznej harmonizacji, wywołały burzę niemilknących oklasków. Po tej, odśpiewanej „con amore" części programu, nastąpiły liczne dodatki, wykonane (przez koncertantkę przy własnym akompaniamencie fortepianowym. Wszystkie poprzednie popisy odbyły się z udziałem niestrudzonego artysty-akompanjatora, pianisty E. Steinbergera.

*

Nawet ograna już bardzo „Żydówka" Halevy'ego może obudzić zainteresowanie w świecie muzykalnym, gdy na afiszu zabłyśnie nazwisko tak znakomitego gościa, jak Stanisława Gruszczyńskiego, tenora opery warszawskiej. Wspaniałą jest jego kreacja Eleazara : to zarówno pod względem wokalnym jak scenicznym, postać psychologicznie prawdziwa, opracowana przy współdziałaniu talentu aktorskiego aż do najdrobniejszych szczegółów, obfitująca w momenty o silnem napięciu dramatycznem, a zarazem uwydatniająca świetnie całe piękno kantyleny Halevy'ego i potężnych w tej partji efektów głosowych. Sztuki te, wydoskonalone do tego stopnia, rzadko chodzą w parze, a niepodobna też pominąć milczeniem owej mistrzowskiej umiejętności dotyczącej — że tak powiem — ekonomicznego używania głosu. Odpadają tu nieodłączne od kreacji wielu innych tenorów „fortissima" podczas finału pierwszego aktu, czyli najsilniejsze efekty dynamiczne przedwcześnie podane, gdyż chodzi o ustawiczne potęgowanie wrażeń, mających dobiedz do swego zenitu w następnych odsłonach, a zwłaszcza podczas interpretacji arji w więzieniu. Był to kulminacyjny moment nadzwyczajnych sukcesów Gruszczyńskiego. Rzewnie i prześlicznie cieniowana kantylena artysty o podkładzie, na przemian, lirycznym lub potężnie dramatycznym, wywołała — śmiało rzec można — dawno niebywały entuzjazm. Oklaski, jakimi darzono słynnego śpiewaka po tej arji, przybrały wprost charakter owacyjny. Do fescynującego wykonania arji w więzieniu dostroiły się też serdeczne, bez końca objawy uznania, oklaski, jakich dawno nie słyszałem...

Ocena innych kreacji w tej często grywanej operze byłaby zbyteczną. Nie od rzeczy będzie natomiast uzupełnić powyższe sprawozdanie krótką wzmianką o partjach wykazujących nową obsadę. Rolę kardynała powierzono w ostatniej chwili p. M. Martiniemu, który wywiązał się ze swego trudnego zadania niemal bez zarzutu. Śpiewał rytmicznie i muzykalnie, a więcej żądać nie można zważywszy, że objął partję w zastępstwie p. Hornera, którego nazwisko widniało na afiszu. Inne stanowisko zająć musi krytyka wobec conajmniej niefortunnego współudziału p. K. Kwiatkowskiego, przedstawiciela księcia Leopolda. Wiem, że p. Kwiatkowski jest śpiewakiem początkującym i przyznaję, że rola Leopolda jest najtrudniejszą, zadaniem najbardziej niewdzięcznem w „Żydówce". Tragikomiczna postać tego nieszczęśliwego kochanka Racheli na najpierwszych nawet scenach łączy się często z jakimś odcieniem humorystycznym i budzi wesołość...

Mimo to wymaganem jest pewne „minimum" indywidualnych warunków. Głos p. Kwiatkowskiego jest ładny i dość wydatny, lecz niedostatecznie jeszcze wyszkolony, a bardziej rażąca jest dykcja, natarczywie przypominająca przedmieście lwowskie. I nawet nieodpowiednią była aparycja, którą każdy Francuz nazwałby „Le chevalier de la triste figure". Więc prosimy uprzejmie o innego Leopolda.

Chóry i orkiestra trzymały się dobrze. Amfiteatr był prawie pełny.

Fr. Neuhauser.

Horoskopy wyborcze do Senatu.

Przewidywania nasze, sformułowane w artykule wstępnym znajdują dzisiaj uzasadnienie w świeżych informacjach. I tak: „Kurjer Warszawski" omawiając wycofanie listy Nr. 10 P. U. N. do Senatu przypuszcza, że większość wyborców, która oddali swe głosy na listę 10 obecnie podczas wyborów do Senatu złoży swe głosy do Senatu na listę 1 lub 2. Z uwagi zaś na to, że Komitet Wyborczy P. P. S. licząc się z „brakiem widoków" aby lista kandydatów Nr. 1 do Senatu w województwach Tarnopolskim i Stanisławowskim mogły uzyskać szanse zwycięstwa wzywa wyborców do oddania głosów na listę Nr 1.

Przypominamy, że na liście senackiej Nr. 1 w okręgu tarnopolskim figuruje nazwisko b. wicemarszałka Jakóba Bojki, który przez długoletni swój szlachetny trud na niwie pracy ludowej stał się jej symbolem niejako.

Na czele listy senackiej Nr. 1 okręgu Stanisławowskiego pomieszczono nazwisko dr. Gustawa Dobruckiego, dyr. szpitala w Stanisławowie, człowieka ogromnie popularnego i cenionego za swą humanitarną działalność a przy tem szczerego demokraty i polityka o dużej inteligencji.

Nazwiska Kędziora, Bojki i Dobruckiego i szereg innych poważnych jednostek, pomieszczonych na listach senackich Nr. 1 w Województwach Małopolski Wsch. stanowią rękojmię, że Senat znajdzie w nich wybitnych przedstawicieli poważnej myśli i pracy politycznej.

TELEGRAMY.

Wyniki wyborów.

Warszawa. (PAT). 10/11. Urzędowy komunikat o wyniku wyborów w okręgu 11 (Łowicz) podaje: Uprawnionych do głosowania było 160.610, oddano ważnych głosów 134.753. Poszczególne listy uzyskały: Lista 1 — 30.722, 2 — 23.837, 3 — 13.758, 4 — 1.134, 5 — 971, 7 — 7.646, 8 — 46.881, 11 — 286, 12 — 1.451, 15 — 892, 16 — 13.749, 20 — 401, 23 — 24. Lista 8 uzyskała przeto trzy mandaty. Wybrani: Władysław Staniszkis, Franciszek Urbański i Józef Goździk. Lista nr. 1 jeden mandat, wybrany Jan Dąbski, były poseł i b. minister. Lista 2 jeden mandat, wybrany Śledziński Ludwik.

WIDOKI POŻYCZKI POLSKIEJ WE FRANCJI.

Warszawa. (AW). Sprawa pożyczki polskiej we Francji jest na dobrej drodze. Zaznaczyć należy, że pobyt szefa sztabu, gen. Sikorskiego posunął znacznie naprzód realizację tej sprawy.

DELEGACJA PRACOWNIKÓW PAŃSTW.

Warszawa. (AW). Prez. Nowak i Min. Jastrzębski przyjęli wczoraj delegację wszystkich zrzeszeń urzędników i pracowników państwowych w sprawie wysokości poborów listopadowych i następnych. Delegacja domagała się podwyżki 50 proc. w stosunku do ostatnich wypłat. Ministrowie obiecali, że sprawą tą zajmie się Rząd na jednem z najbliższych posiedzeń Rady Ministrów. Delegaci otrzymali zapewnienie, że dezyderaty urzędników załatwione zostaną przychylnie.

SPRAWY GDAŃSKIE.

Warszawa. (AW.) Generalny komisarz Pluciński i wysoki komisarz Haking wyjechali z Warszawy. Omawiano tu sprawy tyczące się trudności czynionych przez senat gdański w sprawie dowozu i przywozu oraz statystyki celnej. Komisarz Pluciński poruszył nadto sprawę reklamacji przeciw niekorzystnej decyzji komisarza generalnego w sprawie uprawnień generalnego komisarza Rzplitej w czynnościach reprezentacyjnych w czasie odwiedzin floty obcej.

GIEŁDA ZBOŻOWO-TOWAROWA.

Warszawa. (PAT). 9/11. Giełda zbożowo-towarowa: Siemię lniane 86—87% 60.000. Mąka żytnia 80—82% 32.500. Mąka żytnia 70% 42.500—44.300, jęczmień kongresowy 32.500—32.000, pszenica poznańska 54.500, 53.750. Otręby żytnie loco Warszawa 15.000. Jęczmień poznański 32.300—32.500, żyto poznańskie (118 funt. holend.) 30.000, 32.500, kuchy rzepakowe i lniane 26.500, owies poznański 29.500.

OŚWIADCZENIE MUSSOLINIEGO.

Rzym. 9/11. (PAT.) Na wczorajszem posiedzeniu Rady ministrów oświadczył Mussolini, iż przedsięwziął już energiczne kroki w celu przywrócenia normalnej sytuacji w kraju oraz stłumienia zaczątku ruchu o którym donoszą z Sardynji. Sytuacja jest wielce kłopotliwa. Premier wysłał instrukcje do ambasadora włoskiego w Konstantynopolu, wskazując na konieczność dążenia w kierunku utworzenia bloku sojuszniczego wobec Turcji, tej Turcji, która — jak zaznaczył Mussolini — pobiła wprawdzie Grecję, lecz nie powinna sobie wyobrażać, iż pokonała sojuszników. Krążownik „Archimedes" pozostanie w Konstantynopolu. Co się tyczy innych okrętów wojennych, to będą one miały za zadanie zapewnić ewentualną obronę obywatelom włoskim. Włochy — mówił dalej premier — przyłączają się do propozycji odroczenia konferencji lozańskiej, pod warunkiem, iż odroczenie to będzie bardzo krótkie. Wreszcie potwierdził premier wiadomość, iż zamierza wziąć osobiście udział w konferencji lozańskiej.

KOMUNIŚCI ZAPISUJĄ SIĘ DO ZWIĄZKU FASZYSTÓW.

Rzym. (PAT). 9/11. Cała prasa włoska notuje fakty występowania członków z jednych stronnictw i przystępowania ich do faszystów. Notują także fakt przejścia do faszystów w Civita Vechia całej jednej kooperatywy Serra Virginia, korporacja socjalistyczna zaś z Izola del Livi 4 tysiące robotników komunistów zapisało się do związku faszystów.

POROZUMIENIE ANGIELSKO-FRANCUSKIE.

Londyn. (PAT). 9/11. Paryski sprawozdawca „Times'a" donosi, iż potwierdza się wiadomość o przygotowaniu porozumienia między Francją a Anglją na nowych, szerokich podstawach. Poincaré wysłał bardzo dokładne wyłuszczenie swoich poglądów do Londynu. W piśmie swem zajmuje się on nietylko kwestją wschodnią, lecz także zagadnieniami reparacyjnemi. Ententa musi powziąć decyzję postępowania, opartego na szerokich podstawach i na całym szeregu odrębnych załatwień.

WYNURZENIA LORDA CURZONA.

Leafield. (PAT). 9/11. Lord Curzon w mowie wygłoszonej w Londynie na zebraniu kupców i przemysłowców powiedział między innymi: Wojnę wygraliśmy nie dzięki bitwom i zwycięstwom poszczególnych armij, lub poszczególnych państw, a dzięki współpracy sprzymierzonych, dzięki podporządkowaniu interesów jednostki i całych państw interesowi ogólnemu. Utrzymanie pokoju gwarantuje tylko takie samo postępowanie, jak w czasie wojny. Uregulowanie sytuacji na Bliskim Wschodzie powinno być przeprowadzone przy wspólnej pracy sprzymierzonych, prowadzonej z całą lojalnością, droga akcji odrębnej nie osiągnie się celu. Dla Anglji izolowanie się byłoby obłędem politycznym. Osobiście nie podnosiłem nigdy żadnego projektu bez zapoznania z nim Francji i Włoch. Siła polega na polityce szczerej i uczciwej. Lord Curzon wyraził podziw dla Francji za jej odwagę i stałość przekonań i oświadczył, że gwarancją pokoju jest dalsze współdziałanie Anglji i Francji. Gdyby te państwa przestały razem współpracować, spowodowałoby to cierpienia nietylko dla tych państw, ale dla całej Europy.

W BAWARJI ZANOSI SIĘ NA WOJNĘ DOMOWĄ.

Berlin. (AW) Potwierdzają się wiadomości z Bawarji, według których położenie na gruncie tamtejszym staje się coraz groźniejsze. Nacjonaliści pod wodzą Hitlera zorganizowali się zupełnie na wzór włoskich faszystów. Posiadają oni wojskowe oddziały bojowe, własne mundury i są rozlokowani po różnych miastach. Robotnicy liczą się również z ogólną wojną przeciw pismom i domom robotniczym i organizują się ze swej strony. Wobec tego z łatwością dojść może w Bawarji do wojny domowej. Dniem krytycznym jest 11 bm.

NA BL. WSCHODZIE.

Londyn. (PAT). Według doniesień pism, wręczyli kemaliści wysokiemu komisarzowi gen. Pelle następujące żądania: 1. natychmiastowe opróżnienie Konstantynopola; aljanci, o ile sobie tego życzą, mogą pozostać w Czataldży, Skutari, lub Czanaku; 2. zniesienie kapitulacji, 3. odbycie plebiscytu w Tracji zachodniej celem stwierdzenia, czy obszar ten ma być oddany z powrotem Turcji; 4. oddanie Mossulu Turcji i rewizja granic syryjskich, oraz autonomja wysp naprzeciw wybrzeży małoazjatyckich; 5. zupełna niezależność Turcji; 6. zapłata odszkodowania Turcji w wysokości 6 miljonów franków w złocie.

Bordeaux. (PAT). Charpy oświadczył w wywiadzie z korespondentem „Petit Parisien" w Konstantynopolu, iż uważa sytuację za bardzo poważną. Kemaliści, jak donosi tenże dziennik, przecięli podmorski kabel telegraficzny z Czanaku.

NOWA IZBA AMERYKAŃSKA.

Wiedeń. (PAT.) 9/11. „N. Fr. Presse" donosi z N. Jorku, że demokraci będą mieli w nowej Izbie reprezentantów większość wynoszącą około 9 głosów, podczas gdy republikanie posiadali dotychczas 150 głosów. Większość senatu pozostanie republikańska, ale zmniejszy się do 12 lub 14 głosów. Nowa Izba reprezentantów będzie się składała z 219 demokratów, 214 republikanów, jednego socjalisty i jednego niezawisłego. Demokraci triumfują z powodu odniesionego zwycięstwa i przypuszczają, że prezydent Harding przy najbliższych wyborach upadnie, w razie, jeżeli będzie kandydował. Pewne koła przypuszczają jednakże, że Harding ustąpi wcześniej. Głównym powodem tych zmian jest bil taryfowy i ustawa prohibicyjna.

—oo—

Warszawa. (AW). Prace nad ukończeniem budżetu państwowego na r. 1923 dopełnione zostaną z końcem listopada br.

Belgrad. (AW). Pisma tutejsze donoszą, że w Susak koło Rjeki przyszło do starcia między faszystami a karabinierami włoskimi.

Królewiec. (PAT). 9/11. Komunikacja lotnicza ma być utrzymana przez całą zimę, o ile pozwolą na to warunki atmosferyczne. Obecnie dokonywane są próby samolotów, przy których koła zastąpiono urządzeniami saneczkowemi.

Sprawy gospodarcze.

Słuszne zarządzenie w kolejowym ruchu towarowym. Wzmożony ruch towarowy na kolejach, któremu stale stoi na przeszkodzie brak wagonów, zniewala zarząd kolejowy do stosowania środków zaradczych przeciwko temu niewłaściwemu stanowi rzeczy połączonemu ze szkodą zarówno dla kolei, jak i dla publiczności. Celem choćby częściowego złagodzenia tych przeciwności wydał obecnie zarząd kolejowy polecenie do stacji, by zwróciły uwagę nadawców przesyłek całowagonowych na to, że w myśl odnośnych postanowień taryfy ogólnej na przewóz towarów w ruchu wewnętrznym polskich Kolei państwowych dozwolonem jest czasowo przekraczanie ładowności, oznaczonej na wagonie, o 10 procent, z czego interesenci przy załadowaniu wagonów winni korzystać.

Przy ścisłem stosowaniu się do tego zezwolenia dałaby się uskutecznić większa ilość przewozów tym samym taborem. Uprawnienie to nie odnosi się jednak do komunikacji zagranicznej, ani do wagonów 30-to tonowych.

Przewóz siana i słomy. Wedle zarządzenia władz kolejowych przyjmuje się przesyłki siana i słomy bez przykrycia tylko w komunikacji wewnątrz Państwa Polskiego. Natomiast muszą być przesyłki siana i słomy, nadawane do przewozu za granicę, zawsze bezwarunkowo kryte oponami i załadowane ściśle według postanowień umowy międzynarodowej o wzajemnem użytkowaniu wagonów towarowych.

Kursy giełdowe.

Lwów, dnia 10 listopada godz. 10·30.

	Kurs	
	oficjalny	nieoficjalny
Marki niemieckie	1·85	2.50—2·70
Franki francuskie	960	940 00—980
Franki szwajcar.	2835	0000·00
Funty szterlingi	70.800	00·00—00·00
Korony niem.-aust.	00·00—00·00	20·00—24·00
Wiedeń	00·00—00·00	22·0—29·00
Korony czeskie	460·00—000·00	495·00—505·00
Praga, wypłata	000·00—000·0	490·00—505·0
Dolary ameryk.	15592—15750	15700—15900
Dolary kandyj.	15592—15750	15700—15900
Zurych Marki pol.	3·5—0·00	000.00
Lei	00·00—00·00	85·00—95·0
Liry	542·00—000·00	560·00—610·00
Budapeszt	0000·00—00·00	4·50—5·000
Paryż	00·00—000·00	000·00—000·00
Berlin	0·0—0·00	2·00—24·0

Tendencja na dolary silna, na marki niemieckie silniejsza.

—o—

OGŁOSZENIA.

EDYKTA W SPRAWIE UZNANIA ZA ZMARŁEGO.

T. IV. 154/22/2. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego i małżeństwa za rozwiązane. Józef Świerzy, syn Wojciecha i Franciszki, urodzony dnia 18 marca 1885. r. w Kobiernicach powiat Biała i tamże zamieszkały, biorąc udział w wojnie światowej od listopada 1914. r. jako żołnierz 27. p. piech. b. armji austr.-węgierskiej, od połowy stycznia 1915. roku nie dał o sobie żadnej wiadomości, a wedle domniemania Biura wywiadowczego we Wiedniu miał on zaginąć 24 stycznia 1915 r. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31. marca 1918 r. Nr. 128. Dz. p. p. i z § 112 k. c. zarządza się na wniosek żony jego Marji Świerzy'owej postępowanie, celem uznania wyż wymienionego za zmarłego a małżeństwa między nim a wnioskodawczynią dnia 22. sierpnia 1910. r. zawartego za rozwiązane. Ogłasza się przeto wezwanie, ażeby o zaginionym udzielono wiadomości Sądowi lub Drowi Zimmerspitzowi adwokatowi w Wadowicach, którego ustanawia się kuratorem zaginionego i obrońcą węzła małżeńskiego. Józefa Świerzego — o ile żyje — wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie lwowskiej" Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV

Wadowice, dnia 18. lipca 1922. 9940

T. 457/22/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Murdzij, syn Teodora i Katarzyny, urodzony 19. czerwca 1881. r., w Dmytrzu ostatnio zamieszkały, brał udział w wojnie jako żołnierz austrjacki przy 30 p. p. i wedle przeprowadzonych dochodzeń nie daje o sobie znaku życia od początku 1916. r. Można zatem przyjąć, że zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24. l. 2 ust. cywilnej wzgl. ust. z 31. marca 1918. r. Nr. 128. Dz. p. p. Wobec tego na wniosek Anastazji Mandzij wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą a związku małżeńskiego zawartego na dniu 16. listopada 1903. r. między zaginionym a wnioskodawczynią za rozwiązany. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi albo Dr. Aleksandrowi Bruckmanowi, adwokatowi we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego. Zaginionego wzywa się, aby jawił się przed podpisanym Sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 15 marca 1923 r., względnie w sześć miesięcy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 5. września 1922. 9880

T. 424/22/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Antoni Skop, syn Jana urodzony 7 czerwca 1856. r. w Zaszkowicach i tam zamieszkały, brał udział w wojnie i wedle przeprowadzonych dochodzeń, w 1914. r. jako prowadzący podwodę wojskową wyjechał z jednym z węgierskich pułków w Karpaty i od tego czasu nie daje znaku życia o sobie. Można zatem przyjąć, iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci, po myśli § 24. l. 2 ust. cywilnej wzgl. ustawy z 31. marca 1918. r. Nr. 128. Dz. p. p. Wobec tego na wniosek Walentego Skopa wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi. Zaginionego wzywa się, aby jawił się przed podpisanym Sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 25 lutego 1923. r. względnie w sześć miesięcy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 22. sierpnia 1922. 10049

T. V. 312/22/3. Tomasz Cisek, urodzony 1877. r. w Świlczy powiat Rzeszów, syn Macieja i Zofji, po ogłoszeniu mobilizacji zgłosił się do 17. p. p. obr. kr. i w tym pułku pełnił służbę w twierdzy w Przemyślu, po zdobyciu twierdzy przez wojska rosyjskie w marcu 1915. r. dostał się do niewoli rosyjskiej i tamże przebywał w obozie jeńców w Czelabińsku gubernji orenburgskiej na Syberji, z początkiem września 1918 r. wojska polskie pozbieranych w obozie jeńców polaków a między nimi Tomasza Ciska miały przewieźć koleją do asenteranu do Bogurusłana, przed wyruszeniem pociągu ze stacji Czelabińsk Tomasz Cisek wysiadł ze swego wozu, a utknąwszy na szynie między torami kolejowymi wywrócił się tyłem ciała na sąsiedni tor kolejowy, na którym przechodząca maszyna parowa przecięła go w pół i zadała mu śmierć. Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że Tomasz Cisek poniósł śmierć, przeto na prośbę Magdaleny Cisek wdraża się postępowanie, celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono Sąd albo kuratora adw. Dr. Zanotta w Rzeszowie aż do dnia 15. stycznia 1923. r. o zaginionym. — Po upływie powyższego czasokresu, po przeprowadzeniu i po podjęciu dowodów będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

Sąd okręgowy Oddział V.

Rzeszów, dnia 15. września 1922 9976

T. V. 213/22/4. Michał Dec, urodzony 1884. roku w Sokołowie powiat Kolbuszowa, syn Wojciecha i Teklii, powołany ogólną mobilizacją do służby wojskowej, w sierpniu 1914. r. przydzielony do 40. pułku piechoty, brał udział w wojnie na froncie rosyjskim i w grudniu 1914 roku po Ojcowem miał ponieść śmierć. Gdy z tem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 1. ustawy z 31. marca 1918 r. Nr. 128 Dz. p. p., wdraża się na prośbę Bronisławy Decowej postępowanie, celem uznania za zmarłego zaginionego. Wydaje się ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi adw. Dr. Reinerowi w Rzeszowie, wiadomości o powyż wymienionym. Michał Deca wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 30. kwietnia 1923. r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział V.

Rzeszów, dnia 23. września 1922. 9977

T. 240/22/5. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Piotr Malicki, syn Romana i Zofji ur. 15. września 1884. r. w Kamionce strumiłowej, ostatnio w Turynce zamieszkały wedle przeprowadzonych dochodzeń dostał się do niewoli włoskiej jako żołnierz 30. p. p. i w roku 1918 w zimie miał umrzeć. Można zatem przyjąć że zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24. l. 2. ust. cywilnej wzgl. ust. z 31. marca 1918. r. Nr 128 Dz. p. p. Wobec tego na wniosek Parani Malickiej wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi albo adw. Drowi Włodzimierzowi Tuckiemu we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem. Zaginionego wzywa się aby jawił się przed podpisanym Sądem, o ile żyje lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1. marca 1923. r. względnie w sześć miesięcy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 24. sierpnia 1922. 10037

T. 663/21/16. Wdrożenie postępowania celem rozwiązania małżeństwa. Tus. uchwałą z dnia 28. marca 1922 r. uznano Kazimierę Józefę z Umańskich Dobrowolską za zmarłą, jako dzień, którego zaginiona nie przeżyła ustanowiono 14 listopada 1921. roku. — Na wniosek męża Zaginionej Władysława Sylwestra 2-go imion Dobrowolskiego wdraża się postępowanie celem uznania związku małżeńskiego zawartego na dniu 14 lipca 1883. r. między zaginioną a wnioskodawcą za rozwiązany. Wiadomości o zaginionej należy udzielić Sądowi albo Drowi Zygmuntowi Schwetzerowi we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą węzła małżeńskiego. Zaginioną wzywa się, aby jawiła się przed podpisanym Sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dała znać o sobie. Po dniu 26. stycznia 1923. r. względnie w sześć miesięcy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 24. lipca 1922. 1003[illegible]

T. 118/22/4. Edykt. Andrij Jurków, syn Hryhia i Oreny, urodzony 20. czerwca 1880 r. w Siechowie gr. kat., rolnik, żonaty, tamże ostatnio zamieszkały, zaginął w niewoli rosyjskiej jako żołnierz austrjacki nie dając od 1918. r. znaku życia o sobie. Na prośbę żony Oryny wdraża się postępowanie, celem uznania go za zmarłego i rozwiązania małżeństwa wzywając każdego ktoby miał o nim wiadomość a także jego samego o ileby żył, aby dał znać o tem Sądowi lub obrońcy węzła małżeńskiego adwokatowi Drowi Muszyńskiemu w Stryju, do jednego roku od dnia ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie lwowskiej". Sąd tutejszy na ponowną prośbę po upływie tego czasu wyda ostateczne orzeczenie. Sąd okręgowy, Oddział IV

Stryj, dnia 25. sierpnia 1922. 10074

T. 155/22. Abl Izaak Hirsch, właściwie Probstein, syn Izraela Mojżesza Abla i Laj Probstein, urodzony w Mościskach jako jeniec wojenny umrzeć miał w Petrozawodzku w jesieni 1917 r. Wobec tego, iż jest prawdopodobne, że tenże poniósł śmierć, zarządza się na wniosek Czaji Ablowej postępowanie, celem udowodnienia śmierci i rozwiązania węzła małżeńskiego ogłaszając wezwanie, aby do pół roku od ogłoszenia w „Gazecie lwowskiej" Sądowi albo Drowi Ameisenowi adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego, udzielono wiadomości o zaginionym. — Po upływie tego czasu na ponowną prośbę Sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy Oddział V.

Przemyśl, 13. października 1922. 9965

T. 25/22/4. Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Teodor Diaków, syn Teodora i Anny, urodzony 27. lutego 1889. r. w Wołoskiej wsi, gr. kat., gospodarz tamże zamieszkały, wedle zaprzysiężonych zeznań świadków Wasyla Łoszak i Josyfa Jeciów, dostał się w 1914 r. w bitwie pod Lublinem do niewoli rosyjskiej i tam w obozie jeńców w Barnaule na Sybirze zmarł w szpitalu a świadek Wasyl Łoszak oglądał jego trupa. Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że Teodor Diaków poniósł śmierć przeto na prośbę Michała Diaków, syna Ilka i Jurka Mogas syna Michała wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono Sąd najdalej do sześciu (6) miesięcy licząc od dnia ogłoszenia niniejszej uchwały w „Gazecie lwowskiej", o zaginionym Teodorze Diaków. Po upływie powyższego czasokresu i po podjęciu dowodów będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Stryj, dnia 24. marca 1922. 10076

T. 123/22/4. Edykt. Stefan Czornij, syn Kiery a i Kseni, urodzony 21. sierpnia 1887. r. w Czerteżu, gr. kat. rolnik, ożeniony z Warwarą Kapinską, w Łyskowie ostatnio zamieszkały, dostawszy się jako żołnierz austrjacki do niewoli rosyjskiej miał walczyć w armji czeskiej lub Kołczaka przeciw bolszewikom w roku 1919. r., poczem słuch o nim zaginął. Na prośbę żony wdraża się postępowanie, celem uznania go za zmarłego i celem rozwiązania małżeństwa, wzywając każdego, ktoby miał o nim wiadomość a także i jego samego — o ileby żył — aby dał znać o tem Sądowi lub obrońcy węzła małżeńskiego adw. Drowi Muszyńskiemu w Stryju do jednego roku od dnia ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie lwowskiej". Sąd tutejszy na ponowną prośbę po upływie tego czasu wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stryj, dnia 21. sierpnia 1922. 9890

T. IV. 111/21/2. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Szymon Wojtyła, syn Jana i Magdaleny, urodzony 1884. r. w Żabnicy powiat Żywiec, żołnierz 16. pułku obrony krajowej, podług ogłoszenia urzędowego zaginął na wojnie w lutym 1915 r. i podług poświadczenia gminy. — Od tego czasu nie dał o sobie żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć można, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci z § 24. l. 2. ust. cyw., przeto wdraża się na prośby jego żony Franciszki postępowanie, celem uznania wymienionego za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, ażeby udzielono Sądowi wiadomości o powyż wymienionym. Szymona Wojtyłę wzywa się, aby stawił się przed niżej wymienionym Sądem lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie lwowskiej" rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Wadowice, dnia 31 lipca 1921. 992[illegible]

T. V. 207/22/3. Bronisław Skowroński urodzony 1887 r. w Kolbuszowej, syn Władysława i Marjanny, powołany ogólną mobilizacją do służby wojskowej, przydzielony w sierpniu 1914 r. do austr. 40 pułku piechoty brał udział w wojnie na froncie rosyjskim w Karpatach 1915 r. dostał się do niewoli rosyjskiej i pozostawał w obozie jeńców w Troicku gub. Orenburskiej do roku 1918, następnie zaciągnął się w służbę bolszewicką po bitwie stoczonej w czerwcu 1919 przez legjonistów czeskich z bolszewikami został zabrany przez legjonistów czeskich do niewoli i zabity. Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że Bronisław Skowroński poniósł śmierć, przeto na prośbę Barbary Skowrońskiej wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono Sąd lub kuratora adw. Dr. Leckera w Rzeszowie aż do dnia 20 stycznia 1923 r. o zaginionym. Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu i po podjęciu dowodów będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

Sąd okręgowy Oddział V.

Rzeszów, dnia 15 września 1922. 9865

T. 171/21/8. Wojciech Fiedor syn Michała i Katarzyny, urodzony 26 lutego 1874 w Łomnicy i tam zamieszkały, umrzeć miał jako jeniec austryjacki w niewoli rosyjskiej z końcem roku 1917 lub z początkiem 1918 w obozie jeńców. Gdy zatem zachodzi ustawowe domniemanie z § 1 ust. rozp. z 31 3 1918 L. 128 Dzpp. przeto na wniosek Teresy Fiedorowej wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci wymienionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi adw. Drowi Nowakowi w Nowym Sączu wiadomości o wymienionym, a jego samego o ile pozostaje przy życiu wzywa się aby przed tutejszym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Na ponowny wniosek po dniu 31 stycznia 1923 wydanem zostanie stanowcze orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddz. IV.

Nowy Sącz, 17 października 1922. 10126

T. IV 112/22/2. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego, Józef Knutelski, syn Wojciecha i Marji z Hryców, urodz. 19 marca 1884 w Grywałdzie powiecie nowotarskim odszedł w r. 1915 jako żołnierz armji austr. na wojnę i z niej już nie wrócił a ostatnia o nim wiadomość była w r. 1918 z frontu albańskiego, poczem wszelka wieść o jego życiu zaginęła. Gdy zatem przyjąć należy że zachodzi ustawowe domniemanie z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918 L. 128. Dz. p. p., wdraża się na prośbę Rozalji Knutelskiej z Grywałdu postępowanie, celem uznania za zmarłego zaginionego a małżeństwa pomiędzy nim a wnioskodawczynią zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi tutejszemu lub kuratorowi adw. Drowi Nowakowi w Nowym Sączu, wiadomości o powyż wymienionym a jego samego o ile pozostaje przy życiu wzywa się aby przed tutejszym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Na ponowną prośbę po dniu 31 maja 1923. wniesioną wydanem zostanie stanowcze orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV

Nowy Sącz, 18 września 1922 10158

T. 43/22/8. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Michał Paszkowski syn Wincentego urodzony 17 września 1892 w Nowym Dworze, ostatnio tamże zamieszkały, brał udział w wojnie jako żołnierz austr. przy 20 pp. i wedle przeprowadzonych dochodzeń w sierpniu 1916 na froncie włoskim został w walkach pod Gorycją ciężko ranionym w plecy i od tego czasu wszelki słuch o nim zaginął. Można zatem przyjąć, iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24. l 2. ust. cyw. wzgl. ust. z 31 marca 1918 N. 128 dzpp. Wobec tego na wniosek Wojciecha Paszkowskiego wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi. Zaginionego wzywa się, aby się jawił przed podpisanym Sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 25 lutego 1923 względnie w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 14 sierpnia 1922. 10212

T. 199/22/8. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Mikołaj Cwalibota syn Jana ur. 16 stycznia 1886 w Hankińcu ostatnio tamże zamieszkały, brał udział w wojnie jako żołnierz austr. przy

80 pp. i wedle przeprowadzonych dochodzeń brał udział w walkach na froncie włoskim w 1915 roku i od tego czasu zaginął. Można zatem przyjąć, iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24. l. 2. ust. cyw., wzgl. ust. z 31 marca 1918. Nr 128 Dz. p. p. Wobec tego na wniosek Anny Chwalibota wdraża się postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą a związku małżeńskiego zawartego na dniu 11 lutego 1912 między zaginionym a wnioskodawczynią za rozwiązany. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi albo adw. Drowi Filipowi Zorefowi we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą węzła małżeńskiego. Zaginionego wzywa się, aby się jawił przed podpisanym Sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 15 marca 1923 względnie w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej, Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 5 września 1922. 10215

T. 416/22/5. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Stefan Czaban syn Hrynka ur. 15/8 1876 w Porsznie ostatnio tam zamieszkały brał udział w wojnie jako żołnierz austr. na froncie albańskim i wedle przeprowadzonych dochodzeń od jesieni 1916 nie daje o sobie znaku życia. Można zatem przyjąć, iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24. i 2 u. c. wzgl. ust. z 31 marca 1918 Nr 128 dzp. Wobec tego na wniosek Krystyny Czaban wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi albo adw. Drowi Janowi Strzemieńskiemu we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem. Zaginionego wzywa się, aby się jawił przed podpisanym Sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1 września 1923 względnie w rok od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie. Natomiast odmawia się wnioskowi na wdrożenie postępowania celem uznania małżeństwa zawartego pomiędzy wnioskodawczynią a zaginionym albowiem przeprowadzone dochodzenia nie wykazały takich faktów, któreby świadczyły o niewątpliwej śmierci nieobecnego § 112 u. c.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 15 sierpnia 1922. 10221

T. 18?/22/3. Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Danyło Lewczuk syn Nestora ur. 18 grudnia 1886 w Techłowie i tam ostatnio zamieszkały brał udział w wojnie jako żołnierz 89 pp. austr. i wedle przeprowadzonych dochodzeń dostał się do niewoli rosyjskiej przed żniwami 191? zmarł w szpitalu. Wobec tego na wniosek Anny Lewczuk wdraża się postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie aby do dnia 5 grudnia 1922 udzielono wiadomości sądowi albo adw. Drowi Józefowi Ułamowi którego ustanawia się kuratorem nieobecnego. Po upływie terminu i po przeprowadzeniu dochodzeń jednakowoż nie prędzej jak w trzy miesiące od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręg. cyw. Oddział VII.

Lwów, dnia 24 sierpnia 1922. 1021?

KONKURSY.

E. 1497. KONKURS. Wydział Rady powiatowej w Żółkwi ogłasza Konkurs na posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Kulikowie. — Do posady są przywiązane pobory XII stopnia służbowego urzędników państwowych, które po latach służby wzrastają do XI. względnie X. st. służbowego wraz ze wszystkiemi dodatkami drożyźnianemi, jakie obecnie są wypłacane, tudzież w przyszłości będą przyznawane urzędnikom państwowym tych stopni służbowych. b) ryczałt na objazdy służbowe w rocznej kwocie 20.000 Mkp.; c) ryczałt na materiały pisarskie, druki, portoria roczne 1.500 Mkp. **Warunki:** 1) obywatelstwo polskie; 2) dyplom doktora medycyny uprawniającej do wykonywania praktyki lekarskiej w Rzeczypospolitej Polskiej; 3) nieskazitelny charakter; 4) znajomość języka polskiego; 5) praktyka najmniej dwuletnia w zawodzie lekarskim; 6) nieprzekraczalny 40 rok życia i zdolność fizyczna. Pierwszeństwo mają ci kandydaci, którzy wykażą się dwuletnią praktyką lekarską w szpitalu powszechnym po uzyskaniu dyplomu lekarskiego lub egzaminem fizykarskim względnie służbą lekarza okręgowego. — Termin wnoszenia podań do 10. grudnia 1922.

Żółkiew, dnia 30. października 1922.

Z WYDZIAŁU POWIATOWEGO.

10191 1—3 Komisarz rządowy.

AMORTYZACJE.

L. cz. T. 23/22. Tus. edykt z dnia 15. kwietnia 1922 T. 23 22 ogłoszony w „Gazecie Lwowskiej“ prostuje się w ten sposób, że posiadacza powyższego papieru wartościowego wzywa się aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

Sąd okręgowy Oddział V.

Sambor, dnia 19. sierpnia 1922. 10227

ROZMAITE OBWIESZCZENIA.

U. 496/21. Fedko Spryń syn Michała z Chłopczyc skazany został tusąd. wyrokiem z 3. listopada 1921 za przekroczenie ustawy o zwalczaniu lichwy wojennej sprzedaną 25 klg. kartofli za 150 Mkp. na karę aresztu przez 14 dni. Kara powyższa została zmieniona przez Sąd odwoławczy na grzywnę 14.000 Mkp. reszta orzeczeń zostały nie zmienione.

Sąd powiatowy, Oddział III.

Rudki, dnia 19. czerwca 1922.

U. 17/22. Józef Schmiedt z Rudek skazany został tusąd. wyrokiem z dnia 30. stycznia 1932 za przekroczenie ustawy o zwalczaniu lichwy wojennej popełnione sprzedaną 30 dkg. mydła za 200 Mkp. na karę aresztu przez 7 dni. Kara powyższa zmienioną została przez Sąd odwoławczy na grzywnę w kwocie 5.600 Mkp. reszta orzeczeń pozostała nie zmieniona.

Sąd powiatowy, Oddział III.

Rudki, dnia 19. czerwca 1922.

U. 418/22. Mozes Koch, rzeźnik z Rudek został zasądzony tut. wyrokiem z 6. czerwca 1922 za przekroczenie ustawy o zwalczaniu lichwy wojennej popełnione sprzedażą mięsa cielęcego po 400 Mkp. za 1 kgr. na karę aresztu przez 3 dni z zamianą na grzywnę 3.000 Mk. i dalszą grzywnę 3.000 Mkp. Kara powyższa została podwyższoną przez Sąd odwoławczy na 5 dni aresztu z zamianą na grzywnę 5.000 Mkp. i dalszą grzywnę 5.000 Mkp. zaś dalsze ustępy wyroku zostały nie zmienione.

Sąd powiatowy, Oddział III.

Rudki, dnia 21. września 1922. 10241

Na posiedzeniu dnia 28. października 1922 wpisano na listę adwokatów Dr. Zygmunta Hitnika z siedzibą we Lwowie, Dr. Awhera Hessla z siedzibą w Kołomyi i Dr. Mojżesza Hessla z siedzibą w Stanisławowie.

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Lwów, dnia 2. listopada 1922. 10196

C. I. 379/22. Edykt. Przeciw Pawłowi Czech którego miejsce pobytu jest nieznane, został wniesiony przez Paśkę Trzaskowską z Cuniowa pozew o dostarczenie krowy a na podstawie tego pozwu wyznaczono audjencję na 13. grudnia 1922 i kuratorem ustanowiono adwokata Dra Bunda.

Sąd powiatowy Oddział I.

Gródek jag., 3. listopada 1922. 10208

C I. 423/22. Edykt. Przeciw Wasylowi Klepacz, którego miejsce pobytu jest nieznane wniósł Michał Matwiiszyn pozew o własność gruntu. Kuratorem dla tegoż ustanowiono adwokata Dra Bunda a rozprawę na dzień 2. grudnia 1922 godz. 9 wyznaczono.

Sąd powiatowy Oddział I.

Gródek jag., 3. listopada 1922. 10209

C I. 1432 22. Edykt. Strona powodowa Stach Boczan rolnik w Hajworónce i tow. wniosła skargę przeciw stronie pozwanej niewiad. z życia i miejsca pobytu Wasylowi Boczan i tow. o uznanie własności i oddanie posiadania do L. cz. C. I. 1342/22. Audjencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na dzień 14. listopada 1922 godz. 9 przedpoł. w tym sądzie biuro Nr. 9 II. p. sala rozpraw Nr. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznane, ustanawia się adwokata Dra Henryka Nutyka w Podhajcach kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd powiatowy Oddział I.

Podhajce, dnia 11. września 1922. 10210

FIRMY.

Firm 735 sp. II. 99. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 20. czerwca 1921. Siedziba firmy Lwów, główny Zakład Tryest. Brzmienie firmy Jeneralna ajencja we Lwowie Riunione Adriatica di sicurta w Tryeście Zmiany: prokurę nadano Natanowi Popperowi i Saulowi Fliegowi funkcjonarjuszom ajencji we Lwowie z tem, że firmę ajencji uprawniony jest każdy z nich podpisywać wspólnie z drugim do podpisywania firmy upoważnionym funkcjonarjuszem ajencji.

Sąd okręgowy jako handlowy Oddział IV.

Lwów, dnia 9. czerwca 1921. 10046

Firm. 1305 Rg. C III. 234. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Wpisano do rejestru dnia 30. sierpnia 1922. Siedziba firmy Lwów. Brzmienie firmy: I. Spółka Garbarska Nowość, spółka z ogr. odp. we Lwowie. Zmiany: Zawiadowca Aleksander Żurowski ustąpił. Spółka ma odtąd 4 członków zawiadowstwa, a to dwóch zawiadowców i dwóch zastępców zawiadowców. Zastępcami zawiadowców ustanowieni zostali: Czesław Borkowski i Franciszek Klepaczewski obaj w Zamarstynowie.

Sąd okręgowy jako handl. Oddział IV.

Lwów, dnia 13. sierpnia 1922 10052

Firm. 1207 stow. V 222. Rozwiązanie firmy stowarzyszenia. Do rejestru wpisano dnia 22. sierpnia 1922 Siedziba firmy: Lubycza Kułajce Brzmienie firmy: Selańska Szczadnycia stow. zar. z ogr. por. Wpis szczegółowy: na walnem zgromadzeniu dnia 18. kwietnia 1922 w Kułajcach uchwalono rozwiązanie stowarzyszenia. Likwidację po myśli § art 76 do 84 o spółdz. z dnia 29. października 1920 przeprowadzi dotychczasowy zarząd.

Sąd okręgowy jako handlowy Oddział IV.

Lwów, dnia 1 sierpnia 1922. 10053

Firm. 207 Rg. B I. 15. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 18 lutego 1922. Siedziba firmy Lwów. Brzmienie firmy: spółka akcyjna wydawnicza Zmiany: Członek Rady Zawiadowczej Herman Felsztyn ustąpił, natomiast uchwalono na posiedzeniach Rady Zawiadowczej z dnia 1 października 1921 i 30 listopada 1921 kooptować w charakterze członków tejże Dra Teodora Bałabana i Marjana Turskiego.

Sąd okręgowy jako handlowy Oddział IV.

Lwów, dnia 17. lutego 1922. 10054

L. czyn. Firm. 1477 Rg. B. I. 172. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 25. września 1922. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Bank dyskontowy we Lwowie. Zmiany: Dyrektor Władysław Terenkoczy ustąpił. Dyrektorem zamianowano Dr. Piotra Świsterskiego ze Lwowa. Prokurę nadano Wandzie Szmatkowskiej urzędniczce banku.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 18. września 1922. 9777

Firm. 883 i ... Rg. C. V. 123. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia: 5. września 1921. Siedziba firmy: Lwów, plac Halicki L. 15. Brzmienie firmy: po polsku: Spółka dla eksportu drzewa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością; po francusku: Societe Pour L'Exportation Du Bois Societe á Responsabilité mitée á Leopol; po niem. Gesellschaft für Holzexport, Gesellschaft mit beschränkter Haftung in Lemberg; po angielsku: Society For Exportation of Wood, Society With Limited Liability lwów. Przedmiot przedsiębiorstwa: nabywania drzewa i wyrobów drzewnych w celu sprzedaży w kraju i wywozu za granicę Polski i dokonywanie tego wywozu, tudzież przedsiębrania wszelkich czynności potrzebnych do osiągnięcia tych celów. Kapitał zakładowy spółki 2500000 Mkp. w całości w gotówce wpłacony. Czas trwania spółki nieograniczony. Zawiadowcami spółki są: 1. Izydor Fisch przemysłowiec w Krakowie. 2. Rudolf Kozłowski prokurzysta Banku hipotecznego we Lwowie. Podpisanie firmy spółki: firmę spółki podpisują dwaj zawiadowcy kollektywnie lub jeden zawiadowca z prokurentem. Stosunki prawne spółki: Spółka opiera się na kontrakcie zdziałanym wobec notarjusza Władysława Zawadzkiego we Lwowie w formie aktu notarjalnego z daty Lwów, dnia 22. maja 1921 L. rep. 80899. Prokurę udzielono: Emanuelowi Spitzowi przemysłowcowi we Lwowie ul. Dąbrowskiego L. 1. Spółka ma Radę nadzorczą składającą się: 4 członków. Rok administracyjny liczy się od dnia: 1. lipca do 30. czerwca.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 2. września 1921. 9778

Firm. 684. Rg. A. II. 29. Wykreślenie firmy. Dnia 20 czerwca 1921 w rejestrze wskutek zwinięcia przedsiębiorstwa wykreślono. Siedziba firmy Lwów Mickiewicza 9. Brzmienie firmy po polsku: Ludwik Faatz handel i przemysł drzewny; po niemiecku: Ludwig Faatz Holzhandlung engross. Przedmiot przedsiębiorstwa handel przemysł drzewny.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 7. czerwca 1921. 9780

Firm. 1374. Rg. A. I. 215. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 7. września 1922. Siedziba firmy Lwów. Brzmienie firmy: Elektryczność Józef Nagórski i Spółka. Zmiany. Spólnik Władysław Wysogórski wystąpił. Odtąd wyłącznym właścicielem firmy jest Józef Nagórski inż. we Lwowie, który firmę podpisywać będzie w ten sposób, że pod jej brzmieniem umieści swój podpis.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 28. sierpnia 1922. 9783

Firm. 1373. Rg. B I 258. Zmiany dotyczące firmy spółkowej już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 19. września 1922. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Spółka akcyjna „Nafta“. Zmiany: Uchwałą Walnego Zgromadzenia akcjonarjuszów z 16. czerwca 1922 stwierdzoną notarjalnie do rep. 19872. a zatwierdzoną rozp. Min. Przemysłu i Handlu z 12. lipca 1922, zmieniono względnie uzupełniono przepisy §§. 9, 10, 15, 16, 17, 19, 23, 26, 31, 36, 20 i 29 statutu jak ogłoszenie w „Monitorze Polskim“ z 21. lipca 1922 Nr. 163, poz. 385. Kapitał zakładowy został podwyższony i wynosi obecnie 114 miljonów marek podzielonych na 95.000 sztuk akcji imiennych uprzywilejowanych, pełno i w gotowiźnie wpłaconych, po Mkp. 200 nominalnej wartości każda i za 475.000 akcji na okaziciela opiewających i pełno w gotowiźnie wpłaconych po 200 Mkp imiennej wartości każda.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział IV.

Lwów, dnia 14. września 1922. 9781

Firm. 1285. Rg. B. I. 339 Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Wpisano dnia 20. sierpnia 1922 do rejestru handlowego. Siedziba firmy Lwów. Brzmienie firmy Spółka akcyjna dla przemysłu budowlanego dawniej Jan Lewiński we Lwowie. Zmiany Rada zawiadowcza spółki zamianowała Arnolda Schwikisa pierwszym dyrektorem a Wiktora Łuczkowa drugim dyrektorem zaś prokurzystą ustanowiono Stefana Lewińskiego.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział IV.

Lwów, dnia 10. sierpnia 1922. 9784

Firm. 1148. Rg. C. VI. 253. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 18. września 1922. Siedziba firmy Lwów. Brzmienie firmy: Fabryka atramentu, farb do pieczątek, gumy arabskiej i tuszów Rehoka, spółka z ogr. odpow. we Lwowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: Prowadzenie wytwórni atramentów do pisania, farb służących do pieczątek, gumy arabskiej, tuszów i innych wytworów tego rodzaju służących do celów kancelaryjnych. Kapitał zakładowy 200.000 Mk. w całości wpłacony. Zawiadowcy Jakób Katz i Maurycy Katz kupcy we Lwowie Kontrakt spółki w formie aktu notarjalnego z daty Lwów, 1. lipca 1922. L. rep. 20304. Czas trwania nieograniczony z możnością od roku 1925, wypowiedzenia przez każdego spólnika na 6 miesięcy przed upływem roku kalendarzowego. Podpisywanie firmy pod brzmieniem firmy wypisanem, wyciśniętem lub wydrukowanem umieszczą swe podpisy łącznie obaj zawiadowcy.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział IV.

Lwów, dnia 12. września 1922. 9785

Firm. 1308. Rg. B. I. 273. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 20. sierpnia

1922. Siedziba firmy Lwów. Brzmienie firmy: Międzymiastowe Gazociągi spółka akc. we Lwowie. Zmiany: Uchwałami Rady zawiadowczej z dnia 14. czerwca i 31. lipca 1922 ustanowiono prokurzystami spółki Dra Stanisława Hardta i Władysława Konopkę obu we Lwowie zamieszkałych.

Sąd okręgowy cywilny jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 14. sierpnia 1922. 9786

Firm. 99/22 Stow. I. 6. Dodatki i zmiany do istniejących już firm: stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Brzmienie firmy: Towarzystwo zaliczkowe w Rymanowie stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. A) z Dyrekcji wystąpili jako Dyrektorowie: 1) Antoni Holdenmayer. 2) Marceli Nadziakiewicz. 3) Tomasz Sołtysik, tudzież zastępcy Dyrektorów: ks. Wincenty Grzyb, 2) Andrzej Wołczański. 3) Jan Greczner. — B) do Dyrekcji wybrani na najbliższe 3 lata jako Dyrektorowie: 1) Dr. Ignacy Bielecki lekarz okręgowy w Rymanowie. 2) Ks. Wincenty Grzyb proboszcz w Klimkówce. 3) Marceli Nadziakiewicz kupiec w Rymanowie jako zastępcy Dyrektora: 1) Tomasz Sołtysik kuśnierz w Rymanowie. 2) Andrzej Wołczański wł. realn. w Rymanowie, 3) Franciszek Ziajka kupiec w Rymanowie.

Sąd okręgowy. Oddział IV.
Sanok, dnia 9. września 1922. 9987

Firm. 153. Stow. II. 1850. Likwidacja Stowarzyszenia. W rejestrze Stowarzyszeń wpisano dnia 5. września 1922 r. przy Stowarzyszeniu „Obywatelski związek spożywczy w Dąbrowie Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością". Uchwała Walnego zgromadzenia z dnia 26. marca 1922 r. rozwiązano Stowarzyszenie i zarządzono jego likwidację: Likwidatorzy: Nuhim Weidenfeld. Salomon Margulies. Józef Wechsler, Moritz Fleischer. Salomon Rabinowicz. Firma likwidacyjna: Obywatelski związek spożywczy w Dąbrowie, Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością „w likwidacji". Podpis firmy: Likwidatorzy będą podpisywać firmę likwidacyjną.

Sąd okręgowy. Oddział IV.
Tarnów, dnia 26. sierpnia 1922. 9979

Firm. 1188/22. Rg. A. 461. Wpis jawnej Spółki handlowej. Dnia 5. września 1922 r. wpisano do rejestru Spółkowego: Siedziba firmy: Rzeszów Brzmienie firmy: Speiser i Ska. handel towarów bławatnych w Rzeszowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: Prowadzenie handlu towarami bławatnymi. Rodzaj spółki: Jawna spółka handlwa od 1. września 1922 r. założona na podstawie kontraktu spółki z daty 24. sierpnia 1922. Spólnicy: Henryk Speiser, Lazar Schipper. Jakób Felsenfeld i Moses Schipper, wszyscy kupcy w Rzeszowie. Do zastępowania firmy nazewnątrz uprawnieni są spólnicy Henryk Speiser i Lazar Schipper łącznie, którzy firmę podpisywać spólnie będą z tem, że w razie nieobecności jednego z podpisujących firmę spólników podpisze firmę w miejsce nieobecnego spólnika spólnik Jakób Felsenfeld.

Sąd okręgowy. Oddział V.
Rzeszów. dnia 2. września 192. 9975

Firm 1482. poj. I. 229. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 23. września 1922 Siedziba firmy Lwów. Brzmienie firmy: Galicyjska Kasa oszczędności we Lwowie. Zmiany: Dr. Stefan Bobowski sekretarz gal. Kasy oszczędności we Lwowie upoważnionym został do podpisywania firmy w charakterze firmanta obok jednego z dyrektorów.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział IV.
Lwów, dnia 18. września 1922. 9878

Firm. 961. Rg. C. VI. 225. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 4. września 1922. Siedziba firmy Lwów. Brzmienie firmy Fabryka guzików i grzebieni, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. — Przedmiot przedsiębiorstwa: wyrób guzików i grzebieni oraz sprzedaż takichże produktów en gross i detalicznie. Forma prawna spółki. spółka opiera się na kontrakcie spółki zawartym w formie aktu notarjalnego z dnia 13. maja 1922 do l. rep. 17458. Wysokość kapitału zakładowego 2.500.000 Mkp. w całości wpłacony. Czas trwania spółki nieograniczony. Zastępstwo spółki spółki zawiadowstwo składa się się z 2 zawiadowców. Zawiadowcami wybrano Stanisława Szczepańskiego wł. dóbr i Tadeusza Jurjewicza w Warszawie. Podpis firmy podpisywanie firmy uskuteczniać się będzie w ten sposób, że pod wyciśniętą, wydrukowana stampilia wypisana firmą spółki umieszcza kollektywnie swe podpisy 2 zawiadowcy względnie jeden zawiadowca i prokurzysta o ile zamianowany zostanie.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział IV.
Lwów, dnia 19. sierpnia 1922. 9872

Firm. 777. Rg. C. VI. 171. Wpis firmy spółkowej. Wpisano do rejestru dnia 28. lipca 1922. Siedziba firmy Lwów. Brzmienie firmy Małopolska spółka techniczno-handlowa spółka z ogr. odp. Przedmiot przedsiębiorstwa: 1) kupno i sprzedaż na własny i obcy rachunek wszelkiego rodzaju materjałów przemysłowych oraz towarów i innych urządzeń służących do uruchomienia i prowadzenia wszelkiego rodzaju przemysłu; 2) kupno i sprzedaż na własny rachunek i obcy materjałów budowlanych: 3) zastępstwo firm polskich i zagranicznych w czynnościach pod 1) i 2) wyszczególnionych. Czas trwania nieograniczony. Kapitał zakładowy spółki wynosi 10,000,000 Mkp. i został w całości gotówką wpłacony. Zawiadowcy. Zawiadowcami spółki zostali wybrani: Zygmunt Szulakiewicz, prokurzysta spółki akcyj. dla przemysłu naftowego i gazów ziemnych we Lwowie i Stanisław Herman przemysłowiec we Lwowie. Podpis firmy: Zawiadowcy podpisywać będą firmę spółki w ten sposób że pod wypisaną przez kogokolwiek wydrukowania lub wyciśniętą pieczęcią firmy spółki dwaj zawiadowcy względnie jeden zawiadowca i jeden prokurzysta położą swoje podpisy. Stosunki prawne spółki: spółka opiera się na kontrakcie spółki zdziałanym w formie aktu notarjalnego z dnia 29. kwietnia 1922 l. rep. 17338. Spółka ma Radę nadzorczą składającą się z 5 członków.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 19. lipca 1922. 9877

Firm. 590. Rg. A. III. 131. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 8 sierpnia 1921. Siedziba Spółki: Lwów. Brzmienie firmy: Przedsiębiorstwo handlowo przemysłowe inż. S. I. Zipper i Ska. Przedmiot przedsiębiorstwa. Eksport i import wszelkiego rodzaju towarów bądź na własny rachunek. bądź komisowo o ile handel ten nie podlega ustawowym ograniczeniom wraz z ekspedycją towarów na miejsce przeznaczenia. Rodzaj spółki: jawna spółka handlowa od 15. stycznia 1921. Nazwiska spólników: inż. Samuel Jakób Zipper i Ozjasz Dawid właściciel domu handlowo-komisowego obaj we Lwowie. Do zastępstwa spółki: uprawniony jest każdy ze spólników z osobna. — Podpis firmy następuje: w ten sposób, że pod wydrukowanem lub przez kogokolwiekbądź wypisanem brzmieniem firmy którykolwiek z obu spólników swoiem nazwiskiem się podpisze.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów. dnia 27. lipca 1921. 9874

Firm. 1263. Rg. A. IV. 140. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 17. sierpnia 1922. Siedziba firmy Lwwó, Brzmienie firmy: Bracia Menkes dom handlowy chmielu. Przedmiot przedsiębiorstwa: kupno i dalsza odsprzedaż chmielu raz wszelkich artykułów wchodzących w zakres przemysłu browarnianego. Prawna forma spółki jawna spółka handlowa od dnia 15. lipca 1922. Spólnicy Nataniel Menkes kupiec, Samuel Menkes kupiec, Edmund Menkes kupiec wszyscy we Lwowie. Do zastępstwa spółki na zewnątrz uprawniony jest każdy ze spólników oddzielnie a podpisywanie spółki następuje w ten sposób że każdy ze spólników własnoręcznie kreśli brzmienie firmy. Prokurę udzielono Ignacemu Bronisławowi Menkesowi we Lwowie.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział IV.
Lwów, dnia 8. sierpnia 1922. 9879

Firm. 1408. Rg. CVI255. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 21. września 1922. Siedziba firmy: dotąd Kraków, odtąd Lwów. Brzmienie firmy: Polskie Towarzystwo „Przemysł Drzewny" spółka z ogr. odpow. Przedmiot przedsiębiorstwa: Handel i przemysł drzewny wogóle, a w szczególności kupno i sprzedaż drzewa opałowego i materiałowego oraz przetworów drzewnych, nabywanie drzewostanów i dóbr celem ich eksploatacji lub dalszej odsprzedaży. nabywanie, dzierżawienie lub budowanie tartaków i ich prowadzenie, zakładanie składów materjałów i wyrobów drzewnych, finansowanie takich przedsiębiorstw i udział tychże. pośredniczenie, słowem przedsiębranie wszelkich czynności związanych z handlem i przemysłem drzewnym tak w Polsce jak i zagranicą z prawem zakładania filji expozytur i agentur w Polsce i zagranicą. — Wysokość kapitału zakładowego 3.000.000 Mkp. Kwota uiszczonych wpłat 1,800.000 Mkp Nazwiska zawiadowców: Herman Landau. przemysłowiec, Lwów, ul 29. Listopada nr 29 — Władysław Duchiewicz. Lwów. ul. Potockiego. nr. 6. Stosunki prawne spółki: Spółka w myśl austr. ust. z 6 marca 1906 r. Dzpp. Nr. 58 oparta jest na kontrakcie z daty Kraków 20. kwietnia 1920 r. L. R. 4631 oraz deklaracji z daty Kraków 7. czerwca 1922 r. L. R. 27626. Podpis firmy: Do podpisywania firmy Spółki i zastępywania Spółki na zewnątrz upoważnieni są zawiadowcy tylko kollektywnie. Firmę Spółki podpisywać będą w ten sposób — że pod wyciśniętą — wydrukowaną — lub wypisaną firmą Spółki obaj zawiadowcy lub jeden zawiadowca i prokurent położą swe podpisy. Czas trwania Spółki: jest nieograniczny.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział IV.
Lwów. dnia 14. września 1922. 9881

Firm. 1151. Rg. A. IV. 119. Wpis firmy pojedynczej. Do rejestru wpisano dnia 29. lipca 1922. Siedziba firmy: Lwów. ul. Leona Sapiehy 65. Brzmienie firmy Maurycy Apfelbaum Lwów. Przedmiot przedsiębiorstwa: Handel drzewem budulcowem, skup drzewa celem wywozu odsprzedaży za granicą państwa. Właściciel firmy Maurycy Apfelbaum we Lwowie. który podpisywać będzie firmę w ten sposób, iż pod brzmieniem firmy położy swój podpis.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział IV.
Lwów, dnia 21. lipca 1922. 9883

Firm. 268. Stow. VII. 142. Wpis Firmy Stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowyc i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Niemirów. Brzmienie firmy: Stowarzyszenie konsumcyjne rękodzielników i przemysłowców chrześcijańskich w Niemirowie Stowarzyszenie zarejstr. z ogran. poręką. Data statutu: 26. września 1920. Przedmiot przedsiębiorstwa: nabywanie i dostarczanie członkom swoim wszelkich artykułów spożywczych, tudzież artykułów dla potrzeby osobistej i gospodarstwa domowego po cenach zakupu z dodatkiem kosztów transportu i administracji. Czas trwania: nieograniczony. Dyrekcja: składa się z członków. Członkami Dyrekcji wybrano: Jana Kamińskiego, jako prezesa, Teodora Macelkę jako jego zastępcę prezesa, Stanisława Anweilera jako sekretarza, Marcina Osiewicza jako zastępcę sekretarza. Marcina Mikulę jako skarbnika. Wiktora Tuczapskiego jako gospodarza oraz Franciszka Bobeckiego, Jana Krepiowskiego młodszego jako zwyczajnych członków wszystkich wł. realności w Niemirowie. Podpis Firmy (F. Z.) pod pieczęcią Firmy podpis prezesa, względnie zastępcy prezesa i jednego członka Zarządu. — Odpowiedzialność: dalszej odpowiedzialności jednokrotnej wysokości deklarowanych udziałów. Data wpisu: 26. marca 1921.

Lwów, dnia 17. marca 1921. 98..
Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział IV.

L. cz. Firm. 585/22. Rg. A. 417. Wpis do rejestru handlowego firm pojedyńczych. Wpisano do rejestru dnia 2. maja 1922 r.: Brzmienie firmy: Herman Kleinmann. Siedziba firmy: Rzeszów. Przedmiot przedsiębiorstwa: „Handel towarów modnych i galanteryjnych". Posiadacz firmy: Herman Kleinmann w Rzeszowie.

Sąd okręgowy. Oddział V.
Rzeszów. dnia 29. kwietnia 1922. 9974

L. cz. Firm. 16/22. Stow. III. 129. Zmiany dotyczące już wpisanego stowarzyszenia. W rejestrze Stowarzyszeń wpisano dnia 9. marca 1922 przy stowarzyszeniu „Kasa rękodzielnicza. Stowarz. zarej. z ograniczoną poręką w Rzeszowie" następujące zmiany: Wystąpili członkowie zarządu: Antoni Barowicz. Józef Szybowicz. Dr. Roman Krogulski i Salomon Zweig. oraz zastępcy członków zarządu: Michał Wywłórski i Józef Babuła. — Wybrani członkami zarządu: Józef Szaynok, Franciszek Rylski. Kazimierz Szerszeń i Wojciech Geruła zaś zastępcami członków zarządu: Stanisław Grabowiecki i Kazimierz Bizański.

Sąd okręgowy. Oddział V.
Rzeszów, dnia 4. marca 1922. 997.

Firm. 123/22. Stow. I. 160. Do rejestru stowarzyszeń wpisan zmianę. Siedziba firmy: Jasło. Brzmienie firmy: Towarzystwo kredytowe dla handlu i przemysłu stowarzyszenie zarejestrowane z poręką odp. ogran. Uchwałą Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzena członków Towarzystwa z 18. czerwca 1922 i 2. lipca 1922 postanowiono rozwiązanie Towarzystwa. Likwidatorami wybrani Dr. Józef Schönborn, Robert Rubel i Szymon Schastder z Jasła. którzy podpisywać będą firmę w sposób statutem określony z dodatkiem „w likwidacji".

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział IV.
Jasło. dnia 12. sierpnia 1922. 984.

Firm. 140/22. Oddz. A. II. 20. Wpis do rejestru handlowego. Wpisano do rejestru handlowego oddział A: Siedziba firmy: Gliniany. Brzmienie firmy: Michał Chamuła fabryka wyrobów tkackich i kilimkarskich w Glinianach. Przedmiot przedsiębiorstwa fabryka wyrobów tkackich i kilimkarskich. Właściciel Michał Chamuła w Glinianach. Podpis firmy następuje pod brzmieniem firmy w języku polskim lub ruskim przez właściciela „M. Chamuła".

Sąd okręgowy, Oddział I.
Złoczów. dnia 6. września 1922. 9831

Firm. 136/22. Reg. C. 118. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowe. Do rejestru Reg. C. należy wciągnąć co następuje: Siedziba firmy: Stryj. Brzmienie firmy: „L. Apfelgrün i Synowie w Stryju. hurtowny i detaliczny handel sianem. słomą i produktami rolnymi". Przedmiot przedsiębiorstwa: Zakupno i dalsza odsprzedaż hurtownie i detalicznie wszelkich rodzajów produktów rolnych. będących przedmiotem rolnego obrotu handlowego. a nie wymagających osobnej koncesji. Forma spółki: Spółka jawna. Spólnicy osobiście odpowiedzialni: 1) Leisor Apfelgrün, 2) Bernard Apfelgrün, 3) Marek Apfelgrün — wszyscy w Stryju. Spółka rozpoczęła swe czynności handlowe od dnia 1. września 1922. Każdy ze wspólników ma prawo samodzielnego zastępstwa Spółki będzie kreślił firmę w ten sposób, że pod brzmieniem firmy wypisanem, wydrukowanem lub zapomocą pieczęci wyciśnietem podpisze początkową literę swego imienia na nazwisko swoje. — Dzień wpisu: 6. października 1922.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział IV.
Stryj. dnia 28. września 1922. 9801

L. cz. Firm. 1180/22. Zmiany dotyczące już wpisanego stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 31. sierpnia 1922 r. przy Stowarzyszeniu: Spółka oszczędności i pożyczek w Pstrągowej. stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką następujące zmiany: Wystąpił członek i przełożony Zarządu ks. Franciszek Piękoś. Wybrany członkiem i przełożonym Zarządu ks. Michał Kronenberg.

Sąd okręgowy. Oddział V.
Rzeszów. dnia 26. sierpnia 1922. 9867

Firm. 1336. Rg. B. I. 223. Wpis nadania prokury. Wpisano do rejestru dnia 1. września 1922. Siedziba firmy Lwów. Brzmienie firmy Bank ziemian spółka akcyj. we Lwowie. Opis szczegółowy. Nadano prokurę Władysławowi Kozłowskiemu urzędnikowi firmy.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział IV.
Lwów, dnia 22. sierpnia 1922. 9871

—o—

Wydawca: SPÓŁKA WYDAWNICZA. Redak... ...elny ...dzialny: Stanisław Rossowski.
Druk... ...wicza, Lwów, Choraz...